

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Schmuck Erzsébet***

Az ülésnap megnyitása8201

A Szlovén Köztársaság Kormánya, Magyarország Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a Többnemzeti Szárazföldi Kötelékről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....8201

Hende Csaba honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója8201

Felszólalók:

Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 8203

Bana Tibor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 8204

Kósa Lajos (Fidesz) 8206

Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)8207

Bana Tibor (Jobbik) 8208

Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. (XII. 29.) Korm. határozat módosításáról szóló beszámoló;

Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. (XII. 29.) Korm. határozat módosításáról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. (XII. 29.) Korm. határozat módosításáról szóló beszámoló;

Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. (XII. 29.) Korm. határozat módosításáról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az afganisztáni Eltökélt Támogatás Műveletben (RSM) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló;

Az afganisztáni Eltökélt Támogatás Műveletben (RSM) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében („EUFOR RCA”) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló 1070/2014 (II. 19.) Korm. határozatról szóló beszámoló;

Az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében („EUFOR RCA”) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló 1070/2014 (II. 19.) Korm. határozatról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságbeli Többdimenziós Integrált Stabilizációs Missziójában (MINUSCA) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló;

Az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságbeli Többdimenziós Integrált Stabilizációs Missziójában (MINUSCA) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében („EUFOR RCA”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló;

Az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében („EUFOR RCA”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az Európai Uniónak a somáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához („EUTM Somalia”) történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló 1915/2013. (XII. 11.) Korm. határozatban foglalt döntéséről szóló beszámoló;

Az Európai Uniónak a somáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához („EUTM Somalia”) történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló 1915/2013. (XII. 11.) Korm. határozatban foglalt döntéséről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;

Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló;	
Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája.....	8209
Címek ismertetése:	
Földi László jegyző	8209
Hende Csaba honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója	8210
Felszólalók:	
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8216
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8218
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8222
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8227
Ágh Péter (Fidesz).....	8228
Kulcsár Gergely (Jobbik)	8229
Demeter Márta (MSZP)	8231
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	8234
Kósa Lajos (Fidesz)	8239
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	8242
Demeter Márta (MSZP)	8243
Kósa Lajos (Fidesz)	8244
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	8245
Napirenden kívüli felszólalók:	
Bana Tibor (Jobbik)	8250
Hende Csaba honvédelmi miniszter	8252
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8253
Az ülésnap bezárása	8256

Az ülésen jelen volt:

HENDE CSABA honvédelmi miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
8. ülésnapja
2015. március 4-én, szerdán
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 8. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet jegyző asszony és Földi László jegyző úr lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Szlovén Köztársaság Kormánya, Magyarország Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a Többnemzeti Szárazföldi Kötelekről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/2920. sorszámú parlamentari informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, miniszter úr.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország, Szlovénia és Olaszország Kormánya 1998-ban hozta létre a Többnemzeti Szárazföldi Köteleket, angol nevének rövidítése szerint az MLF-et, azért, hogy humanitárius és kutatómentő, békefenntartó és válságkezelési műveletekben előforduló harcfeleadatokat hajtsa végre. Az MLF mandátuma elsősorban Kelet-Közép-Európa és Dél-Kelet-Európa nehéz terepviszonyú és szélsőséges éghajlatú területeire szól, nem kizárva azonban az Európán kívüli alkalmazást sem.

A Többnemzeti Szárazföldi Kötelék kiváló munkát végez. Évente hajt végre közös gyakorlatot. A kötelék eddig két alkalommal sikeresen vett részt a NATO koszovói műveletében. Az MLF egyes elemei három alkalommal vettek részt az afganisztáni ISAF-misszióban.

Az egység elemei jelenleg felkészülnek az afganisztáni rendezési folyamatot támogató új NATO-küldetés, az Eltökélt Támogatás Műveletben való közös részvételre, 2015 márciusától féléves időtartamban.

Az MLF EU-harccsoportba kijelölt erői 2007 második felében, majd 2012 második felében láttak el készenléti szolgálatot. Jelenleg előkészítés alatt áll a 2017-es MLF-bázisú EU-harccsoport kialakítása.

A Többnemzeti Szárazföldi Kötelék, bár a Magyar Honvédség legjobban működő regionális együttműködési formája, azonban ma már nem tekinthető korszerű szervezetnek. A biztonsági környezet változásai, valamint NATO- és EU-kötelezettségeink együttes ellátása szükségessé teszi, hogy fejlesztési elképzeléseinkben és haderőnk felkészítése során mindvégig erőforrásaink ésszerű felhasználására és

költséghatékony megoldások kialakítására törekedjünk.

A közös munka során megszerzett tapasztalatok alapján, továbbá a részes államok azon szándéka miatt, miszerint a közös alakulat csatlakozik az olaszországi NATO gyors telepítésű hadtesthez, szükségessé vált az együttműködést szabályozó megállapodás modernizálása. A szakértők előkészítő munkája és többkörös háromoldalú egyeztetése után sikerült kialakítani az MLF-együttműködésre vonatkozó megállapodást.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat tárgya a kormányközi megállapodás új változata, amely a Többnemzeti Szárazföldi Köteleket létrehozó, 1998-ban kötött kormányközi megállapodást váltja fel. Az új megállapodás szélesíti az MLF tevékenységi körét. A megállapodás hatálybalépését követően ugyanis képesnek kell lennie a megfelelő készenléti szint elérését és fenntartását célzó, az interoperabilitás fejlesztését szolgáló többnemzeti kiképzés tervezésére és végrehajtására, az ENSZ, az EU, a NATO által vezetett feladatok végrehajtására, valamint a felek kölcsönös megállapodása szerinti más küldetések végrehajtására is.

A Többnemzeti Szárazföldi Kötelék az ENSZ alapokmányában foglalt alapelvek szerint a Biztonsági Tanács mandátuma alapján létrehozott kötelék vagy egy nemzetközi szervezet által vezetett kötelék részeként alkalmazható, a nemzeti politikai döntéstől függően mindhárom nemzet vagy csak két nemzet részvételével.

Az új megállapodás meghatározza a Többnemzeti Szárazföldi Kötelék döntéshozó és döntéskészítő szerveit, ezek a politikai-katonai irányító testület, illetve a politikai-katonai munkacsoport, annak ad hoc munkacsoportjaival, és meghatározza azok összetételét is. Kimondja, hogy az olasz a vezető nemzet, és az Udinében lévő parancsnokságon kívül, amelyben egyes beosztásokat a magyar fél tölt fel, az MLF állománya hazai bázisán állomásozik készenléti státusban.

Az egyezmény a pénzügyi és a logisztikai kérdések rendezését alacsonyabb szintre utalja. A védelmi minisztériumok között megkötött megállapodás rendezi ezeket a kérdéseket.

Tisztelt Ház! A Többnemzeti Szárazföldi Kötelékhez más nemzetek is csatlakozhatnak, továbbá lehetőség lesz harmadik nemzetek számára egyes MLF-aktivitásokban történő ad hoc részvételre az MLF-hez történő csatlakozás nélkül, külön eseti megállapodás alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Többnemzeti Szárazföldi Kötelékben történő részvétel jelentősen elősegíti a Magyar Honvédség tízéves stratégiai tervében rögzített telepíthető műveleti dandár kialakítását. Ugyanakkor kiváló lehetőséget biztosít a közép- és hosszú távú közös műveleti tervezéshez, illetve a közös fejlesztésekhez és modernizációhoz.

Mindezek alapján kérem tehát önöket, hogy a Ház előtt fekvő törvényjavaslatot tárgyalják meg és fogadják el. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(9.10)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A szlovén, a magyar és az olasz kormány 1998. április 18-án kötött megállapodást egy közös Többnemzeti Szárazföldi Kötelék - a továbbiakban MLF-nek fogom én is nevezni, mint miniszter úr tette - létrehozásáról. A megállapodás célja egy olyan készenlétben lévő, gyors reagálású könnyű lövészandár létrehozása, amely képes hatékony katonai választ adni az újonnan felmerülő kihívásokra. A javaslatban szereplő nemzetközi szerződés az MLF-ről szóló 1998. évi megállapodás új változata. Az új megállapodás szélesíti az MLF tevékenységi spektrumát. Eszerint a köteléknek képesnek kell lennie a megfelelő készenléti szint, fenntartási képesség, műveleti hatékonyság elérését és fenntartását célzó, az interoperabilitás fejlesztését szolgáló többnemzeti kiképzési tevékenységek tervezésére és végrehajtására, az ENSZ, az Európai Unió, a NATO által vezetett feladatok végrehajtására, valamint a felek kölcsönös megállapodása szerinti egyéb feladatok ellátására.

A vezető nemzeti szerepet változatlanul Olaszország fogja ellátni. E szerepkörében biztosítja az MLF-parancsnokság székhelyét, annak parancsnokát és a parancsnokság szervezésének zömét. A korábbi egyezménytől eltérően a javaslatban szereplő megállapodás nem határozza meg, hogy milyen típusú alegységeket kell kijelölni, hanem azt a végrehajtásra szolgáló egyetértési megállapodásban kell rögzíteni. A szerződő felek változatlanul minden év végén határozzák meg a következő évre érvényes felajánlott képességeket.

A javaslat a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismeréséhez és kihirdetéséhez fűződő rendelkezéseket tartalmaz. Szeretném kiemelni, hogy olyan országok szövetségéről és együttműködéséről van szó, amelyek katonái rendkívül eredményesen látnak el közös szolgálatot és működnek együtt balkáni missziókban, Bosznia-Hercegovinában és Koszovóban is. Szemmel látható, hogy a biztonsági kihívások egyre növekednek, a biztonságpolitikai környezet egyre változik, amely még fontosabbá teszi a védelem területén az ilyenfajta együttműködéseket is.

Amint említettem, a szerződő felek minden év végén határozzák meg a következő évre érvényes felajánlott képességeket, ennek kapcsán szeretném a képességek fontosságát kiemelni. Pontosan, ahogy a miniszter úr említette, nagyon fontos, hogy ezeket a képességeket meg tudjuk osztani és csoportosítani tudjuk. Erre való egyébként a pooling és sharing gyakorlata. Ennek lényege, hogy ezáltal tovább tud-

juk növelni a hatékonyságot, és ez feltétlenül amellett kell megvalósuljon, hogy egyébként a költségvetési ráfordításoknak is tükrözniük kell, hogy minden résztvevő számára fontos az, hogy megfelelő ráfordításokkal megfelelő képességek legyenek fenntarthatók és jöjjenek létre a jövőben. Azt gondolom, hogy a kialakult helyzetben a kormánynak is világos álláspontot kell elfoglalnia és ezt tettekben is megvalósítania, olyat, amelyből egyértelműen látszik, hogy prioritás számára a magyar emberek biztonsága. Mert tudjuk, hogy minden szövetség és minden együttműködés és kötelék csak úgy lehet sikeres, ha a résztvevők külön-külön is megfelelő működőképességű haderővel rendelkeznek, és ezt fenn is tudják tartani, fejleszteni tudják, így tehát Magyarországnak is egyértelműen feladata az, hogy a magyar emberek biztonságáért mindent megtegyen olyan módon is, hogy fejleszti a Magyar Honvédség működőképességét. Ehhez pedig szükséges, hogy a kormány tettekben is értékelje az állomány erőfeszítéseit és kiváló teljesítményét. Erre kapott az állomány ígéretet. Nagyon reméljük mi is, hogy meg fog valósulni az a bérfejlesztés, amit egyébként a kormány év közepére megígért számukra, és nagyon reméljük azt is, hogy ez fenntartható lesz a jövőben is, hiszen éppen ideje volt már.

Feladata a kormánynak, hogy növelje érdemben az alapfeladatok ellátására szánt összeget, és az is feladata, hogy az érdemi és mára már halasztást nem tűrő fejlesztéseket mielőbb hajtsa végre. Nagyon jól tudjuk, hogy harcihelikopter-képesség már-már megszűnt Magyarországon, a szállítóhelikopter-képesség pedig a megszűnés határára sodródott. A kormány számos nyilatkozatában világossá teszi, hogy szavakban felismerte a problémát; egyelőre a tetteket még nem látjuk, de természetesen reméljük, hogy mielőbb meg fog valósulni a szállító helikopterek beszerzése és ennek a képességnek a fenntartása, folyamatos fejlesztése.

Tehát mindent összevetve, rendkívül fontosnak tartjuk az ilyen nemzetközi együttműködéseket, mint amilyen az MLF is. Az MSZP támogatja a NATO-szövetségeseinkkel folytatott védelmi együttműködés elmélyítését, és kiemelten fontosnak tartjuk a térségünk államai közötti kapcsolatok további erősítését. Pontosan ennek kiemelkedő példája az 1998-ban Magyarország, Olaszország és Szlovénia által felállított Többnemzeti Szárazföldi Kötelék működése. Az MSZP ezért üdvözli a háromoldalú együttműködés megújítását, és támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Szlovén Köztársaság, az Olasz Köztársaság és a Magyar Köztársaság között 1998-ban jött létre az az egyezmény, amelynek módosítása most itt fek-

szik előttünk. Közel húsz évvel ezelőtt e három állam egy Többnemzeti Szárazföldi Köteléket hozott létre annak érdekében, hogy fejlesszék katonai kapcsolataikat, megerősítsék az európai stabilitás iránti feltétlen elkötelezettségüket, és olyan készenlétben lévő, gyors reagálású könnyű lövészdandárt hozzanak létre, amely képes hatékony katonai választ adni az újonnan felmerülő kihívásokra.

Jelen egyezmény célja, hogy megújítsa az 1998-ban megkötöttet. Az új megállapodás lényegében két területen módosít. Az egyik, hogy hangsúlyosabban és körülhatároltabban jelenik meg más országok csatlakozásának módja az MLF-hez. A második és legfontosabb, hogy a kötelék ezentúl az ENSZ, az EU és a NATO műveleteiben egyaránt területi korlátozás nélkül bevethető lesz a részes államok teljes konszenzusa mellett.

Az elmúlt közel húsz évben a kötelék számos közös hadgyakorlatot tartott, ezzel is növelve az országok közötti együttműködést, ugyanakkor a kötelék békefenntartói feladatokat is ellátott például a Balkánon vagy éppen Afganisztánban. A magyar katonák e téren is kiemelkedően, kiválóan teljesítettek, amiért minden elismerés és tisztelet megilleti őket.

Fontos aláhúzni, hogy a Jobbik támogatja azon katonai együttműködéseket, amelyek elősegíthetik az országok közötti kapcsolatok erősödését, nem csupán katonai szinten. Nem támogatunk azonban olyan hadműveleteket, amelyek idegen érdekeket szolgálnak. Szeretnénk felhívni a kormány figyelmét, miniszter úr figyelmét, hogy a különböző hadműveletekben való részvétel kockázatokkal is jár. Elképzelhetőnek találtuk azt a kormányzati oldalról érkezett felvetést, hogy Magyarország esetleg részt vehetne egy kurdisztáni misszióban, mellyel - ha nem is közvetlenül, de - felvonná a harcot az Iszlám Állammal szemben. Azzal az Iszlám Állammal szemben, amelynek létrejöttéhez nagyban hozzájárultak a nyugati országok is, ahogy azt Wesley Clark korábbi NATO-főparancsnok a CNN-nek februárban elmondta. Bár a kormány a nyugati országok szemében nyilván ismét szerezne egy piros pontot, ha vállalna egy ilyen missziót, Magyarország érdekei azonban ennél sokkal előbbre valók.

(9.20)

Márpedig hazánknek nem érdeke egy ilyen misszió, hiszen ezzel mi is célpontokká válhatnánk a szélsőségesek, az Iszlám Állam szemében, nem beszélve arról, hogy magyar katonák életét kockáztatnánk egy olyan konfliktusban, amelyet idegen érdekek gerjesztettek.

Természetesen nem szeretném csupán egyetlen szituációra korlátozni a felvetésemet, de érzékeltetni kívánom, hogy - függetlenül a nemzetközi és többnemzeti szerződésektől, egyezményektől - a magyar kormánynak első számú szempontja mindig a magyar érdek kell legyen. Nemzeti érdekeinket és országunk biztonságát nem áldozhatjuk fel azért, hogy jó pontokat szerezzünk nemzetközi szinten, elsősorban Amerika szemében. Ugyanez vonatkozik az uk-

rajnai helyzetre is, amelyből Magyarországnak teljes mértékben ki kell maradnia, erőfeszítéseket kizárólag diplomáciai úton, a béke reményében szabad tennünk, a lehető legteljesebben figyelembe véve a kárpátaljai magyarság érdekeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérve a javaslatra: mind Szlovéniával, mind Olaszországgal fontosnak tartjuk kulturális és gazdasági kapcsolataink erősítését, de nemzeti önrendelkezésünk szempontjából teljességgel elfogadhatatlan, hogy az említett irányban szélesítsük a megállapodást. Az MLF-et korábban támogattuk, de így, hogy közvetlenül NATO-irányítás alá kerül, ebben a kiélezett nemzetközi helyzetben, amikor azt látjuk, hogy a NATO a defenzív magatartás helyett egyre inkább agresszív politikát folytat, a Jobbik képviselőcsoportja a törvényjavaslatot nem tudja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, hogy kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével. Megadom a szót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, Fidesz.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Kedves Képviselőtársaim! A Szlovén Köztársaság Kormánya, a magyar kormány és az Olasz Köztársaság Kormánya közötti nemzetközi megállapodás a többnemzeti szárazföldi kötelékről és annak a megújítása, ha jól figyeltem az ellenzéki szónokokat, mindenki által támogatott.

Ami engem őszintén mehökkentett, az az, hogy a támogatás mellett az ellenzék nagyban hozzájárul ahhoz, hogy még azok se értsék pontosan, miről van szó, akik egyébként adott esetben a parlament munkáját figyelik vagy a parlamenti szónokokat hallgatják, hiszen napnál világosabb, hogy ez a többnemzeti szárazföldi kötelékről szóló megállapodás egy olyan katonai képesség fejlesztésének a lehetősége, ami a Magyar Honvédség számára fontos. Azt is elmondták képviselőtársaim, hogy a katonai kapcsolatok erősítése Magyarország számára kifejezetten fontos és érdekünkben áll az olyan országokkal, amelyekkel nyilvánvalóan közös feladatokat kellene ellátni, és amely országokkal a biztonságpolitikai érdekeink megegyeznek.

Ehhez képest ebben a témában oda nem illő, de az erre a kérdésre figyelő hallgatókat teljesen össze-zavaró kérdéseket felvetni minimum szerencsétlen, de inkább egy kétkulacos beszéd. Hiszen napnál világosabb, hogy ennek a megállapodásnak az égedta világon semmi köze nincs az Iszlám Állam elleni lépésekben való részvételünkhöz. Semmi! Persze, ceterum censeo alapon tudjuk, hogy más fontos politikai testületben is létezett az, amikor a búza aratásának a kérdésében valaki imamalomszerűen elmondta, hogy Karthágót pedig el kell pusztítani. De a helyzet az, hogy az Iszlám Állammal kapcsolatos kérdések, a haderő fejlesztésének az általános kérdései, ezen belül olyan kérdések, mint a helikopterképesség vagy a NATO irányelveinek figyelembevétele

a haderő fejlesztésénél - amit egyébként a magyar kormány felvállalt -, még egyszer mondom, alkalmas arra, hogy összekavarja az embereket.

Annak örülök, hogy az ellenzéki képviselőtársak elismerik a magyar honvédek erőfeszítéseit. Én is szeretném megköszönni azt a munkát, amit kiválóan és lelkiismeretesen végeznek ezen nemzetközi együttműködések keretében is, és külön örülök annak, hogy az MSZP ezt a törvényjavaslatot támogatja.

Nyilvánvalóan lesz alkalmunk megvitatni, tisztelt képviselőtársaim, az Iszlám Állam elleni esetleges nemzetközi fellépésben való magyar részvételt, és annak mikéntje a parlament előtti vitában pontosan megállapítható, és egy pontosabb, normális előterjesztés alapján erről lehet vitatkozni. Egy biztos, előzetesen természetesen a magyar kormánynak eminens politikája, amit a Fidesz messzemenőleg támogat, hogy az ukrán konfliktusból maradjunk ki. Szerencsére ki is maradjunk. Az erre való felszólalás persze fontos üzenet lehet, de ebben nincs vita közöttünk.

Egy biztos: furcsa a Jobbiktól az Iszlám Állam elleni fellépés kapcsán az elutasítást hallani akkor, amikor a jobbikos politikusok szerte az országban karácsony táján azzal szokták szórakoztatni az önkormányzati vezetőket, hogy mindenfelé kereszteteket állítanak fel engedély nélkül, ezzel mintegy a kereszténység igazi képviselőjének állítják be magukat, szemben azokkal a polgármesterekkel, akik csak közlik, hogy karácsonykor a keresztállítás pont a keresztény hagyományokhoz nem illik. Egyébként viszont egy olyan ügyben, amikor nyilvánvalóan vallási okokból a keresztények tömeges üldözése, fizikai megsemmisítése egy illegálisan létező államnak a programja, amely egyébként az egész keresztény világot felháborítja, akkor a kereszténységgel kapcsolatos szolidaritás a Jobbik gondolkodásából teljes mértékben hiányzik.

Ennél farizeusabb álláspontot el sem lehetne képzelni. De ezt nyilván meg fogjuk tudni vitatni akkor, amikor a keresztényüldözések vagy az Iszlám Állam egyéb cselekedetei kapcsán azt a vitát le fogjuk folytatni a parlamentben, amely után úgyis a parlament döntésén múlik, hogy Magyarország milyen mértékben, milyen feltételek mellett - ha egyáltalán - vesz részt egy ilyen misszióban.

Most az biztos, hogy a Fidesz-frakció messzemenőleg támogatja ennek a katonai együttműködésnek a módosítását, azt, hogy fenntartsuk azt a képességünket, hogy egy gyors reagálású zászlóalj működjön a Szlovén, a Magyar és az Olasz Köztársaság közös fenntartásában, és támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, bizottsági elnök úr. Kettő percre megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Kósa elnök úrnak szeretném mondani, hogy szerintem Demeter

Márta képviselőtársunk vezérszónoklata teljesen világos és egyértelmű volt. Szerintem senki mást nem zavart össze, maximum önt. Ezért még egyszer elmondom röviden és velősen, hogy mi a véleményünk, és mit mondott Demeter Márta képviselőtársunk.

1. Az MSZP ezt a törvényjavaslatot támogatja. Azt gondolom, ez világos volt és egyértelmű. 2. A többnemzeti szárazföldi kötelékben való részvételt és annak fontosságát hangsúlyozta képviselőtársam. 3. Az viszont igenis a tárgyhoz tartozik, tisztelt honvédelmi bizottsági elnök úr, hogy a Magyar Honvédség képességei, finanszírozása, az az erő, amit fel tud mutatni, milyen állapotban van. Szoros összefüggésben van azzal, hogy milyen nemzetközi kötelékben és milyen minőségben tudunk részt venni, de leginkább azzal van szoros összefüggésben, elnök úr, hogy egyáltalán milyen képességekkel rendelkeznek és hogyan képesek megvédeni hazánkat.

Azt gondolom, hogy ennek a törvénynek a tárgya tekintetében ezeket jogosan mondta el képviselőtársam, és nagyon örülök neki, hogy ezeket szóvá tette. Nagyon remélem, hogy miniszter úr ezekre majd megnyugtató választ fog adni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, Jobbik.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kósa képviselőtársunk arra kért bennünket, hogy maradjunk közvetlenül a témánál. Ehhez képest a felszólalása végén éppen ő volt az, aki teljesen félrevitte a vitát és a karácsonyi keresztállítás missziókról kezdett el beszélni, s jó néhány csúsztatás is megjelent a felszólalásában. De ha már ez előjött, akkor elmondanám, hogy ezt a karácsony igazi értelmének középpontba állítása miatt vállaltuk fel sok évvel ezelőtt, hogy felhívjuk az emberek figyelmét arra, miről is szól ez az ünnep.

De egyébként sem figyelt eléggé a vezérszónoki felszólalásokra. Én például egyértelművé tettem, azt nem tudjuk támogatni, hogy az ENSZ, az EU és a NATO műveleteibe egyaránt bevonható lesz a kötelék, ami változásként itt megjelenik, aláhúzva, hogy egy kiélezett nemzetközi helyzetben vagyunk, amikor igenis át kell gondolni, hogy egy ilyen törvényjavaslatot valóban támogatni tudunk-e.

(9.30)

Arra visszautaltam, hogy korábban magát az MLF-et mi is támogattuk, de jelen helyzetben ezt nem tudjuk megtenni. Itt az ukrainai helyzettel kapcsolatban is meglehetősen álságos volt, amit Kósa Lajos elmondott, hiszen nagyon helyes, ha összességében önök úgy gondolják, hogy valóban ki kell maradnunk ebből a konfliktusból. Csak akkor például nem kellett volna az Oroszországgal szembeni szankciók mellé minden egyes alkalommal egyértelműen odaállni, ami gazdasági szempontból is hátrányokat jelent, és egyáltalán nem szolgálja a kárpátaljai magyarság érdekeit sem.

Az Iszlám Állam vonatkozásában pedig még azt tenném hozzá, hogy természetesen a keresztény szolidaritást mi is rendkívül fontosnak tartjuk, és valóban fel kell lépni ezek ellen a szélsőségesek, terroristák ellen, de nem gondoljuk azt, hogy egy ilyen misszióhoz Magyarországnak csatlakoznia kellene, mert ez hazánk számára rendkívül hátrányos következményekkel járhat.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak, az előterjesztőnek, aki láthatóan... *(Hende Csaba jelzi, hogy nem kíván szólni.)* Tehát nem kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most honvédelmi tárgyú előterjesztések együttes általános vitája következik. Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse az együttes vitában szereplő előterjesztések címeit.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai **együttes általános vita** összesen 16 előterjesztésből áll. Ismertetem ezek címeit és irományszámait: **az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. (XII.29.) Kormányhatározat módosításáról szóló B/50. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/2024. számú határozati javaslat; az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők műveleteiben történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. (XII.29.) számú Kormányhatározat módosításáról szóló B/1817. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló, H/2025. számú határozati javaslat; az afganisztáni Eltökélt Támogatás Műveletben történő magyar katonai szerepvállalásról szóló B/2491. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/3348. számú határozati javaslat; az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében történő magyar katonai szerepvállalásról szóló 1070/2014. (II. 19.) Kormányhatározatról szóló B/52. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/2021. számú határozati javaslat; az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságbeli Többdimenziós Integrált Stabilizációs Missziójában történő magyar katonai szerepvállalásról szóló B/1871. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/2019. számú határozati javaslat; az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló B/2555. számú beszámoló,**

valamint az ennek elfogadásáról szóló H/3347. számú határozati javaslat; az Európai Uniónak a Szomáliai Biztonsági Erők Kiképzésére Irányuló Missziójához történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló 1915/2013. (XII.11.) Kormányhatározatban foglalt döntéséről szóló B/49. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/2023. számú határozati javaslat; az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló B/138. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/2020. számú határozati javaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A beszámolókat a kormány, a határozati javaslatokat pedig a Honvédelmi és rendészeti bizottság nyújtotta be.

Elsőként megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Honvédelmi miniszterként feladatom, hogy időről időre beszámoljak a tisztelt Háznak katonáink missziós tevékenységéről. A missziók fontos szerepet játszanak a honvédség életében, másfelől fontos eszközt adnak a mindenkori magyar diplomácia kezébe nemzetközi mozgásterünk megőrzéséhez, bővítéséhez. Minden háborús konfliktus, legyen a Föld bármely pontján, kockázati tényező hazánk számára is. Elég, ha a határainkra érkező menekültekre gondolunk.

Rendkívül fontos az a szerep, amit a nemzetközi válságkövetek stabilizálásában játszik a nemzetközi közösség. Magyarország mint e közösség tagja kivészi a maga arányos részét ezekből az erőfeszítésekből, és így, amint mondani szokás, helye van az asztalnál, elmondhatja a véleményét, és erre a véleményre odafigyelnek. A missziók fontos lehetőséget kínálnak honvédeink számára. A kiemelt kereseteken túl a szakmai fejlődés is komoly motivációt jelent. A többnemzeti kötelékben elvégzett feladatok, az éles körülmények között végrehajtott műveletek, a legkorszerűbb technika napi szintű használata mindmind rendkívül fontos tapasztalatokat jelentenek, és ez összességében természetesen honvédségünk országvédelmi képességét is növeli.

A mai napon e misszióink közül néhánynak a munkáját hozom önök elé.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy elsőként az Európai Uniónak a Szomáliai Biztonsági Erők Kiképzésére Irányuló Missziójához történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló 1915/2013. számú Kormányhatározatban foglalt döntésről szóló B/49. számú beszámolóhoz szóljak néhány szót.

Az EUTM Somalia rövidítésű misszióról az Európai Unió Tanácsa 2010. február 3-án döntött. Mégpedig kiképző és nem harcoló műveletként, ami a szomáliai biztonsági erők kiképzését szolgálja;

Szomáliában vagy Szomália érdekében a környező országokban, Ugandában és Kenyában hajtják azt végre. A mandátuma jelenleg 2015. március 31-ig szól, de az Európai Unió jelenleg a misszió újabb hosszabbítását készíti elő.

Hazánk támogatja az Unió közös biztonság- és védelempolitikáját, és kiveszi a maga részét az EU válságkezelő műveleteiből. Az EUTM Somalia misszióban való magyar katonai részvétel megfelel a törekvéseknek. A magyar katonai részvételhez a kormány előzetes engedélyre volt szükséges, amelyet eredetileg az 1227/2011. Kormányhatározat adott meg, legutóbb pedig az 1915/2013. számú határozatával hosszabbította azt meg a kormány. A 2015. március utáni időszakra az EU-döntés függvényében a magyar közjogi engedély hosszabbítása is előkészítés alatt áll. A magyar közjogi engedély tíz főre szól, de az EU-nak négy magyar katona részvételét ajánlottuk fel. 2013-ig a magyar katonák Ugandában szolgáltak, 2014 első felében viszont áttelepültek Szomáliába, Mogadishuba.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek alapján a kormány az EUTM Somalia misszióhoz történő további magyar katonai hozzájáruláshoz szóló határozatban hozzájárult ahhoz, hogy a kiképző erők kötelékében, a nemzetközi erők kötelékében a Magyar Honvédség állományából legfeljebb tíz fő tehát külföldön teljesítsen szolgálatot.

Áttérve most az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében - angol rövidítése szerint EUFOR RCA - történő magyar katonai szerepvállalásról szóló B/52. számú beszámolóra, szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2014. január 28-án 2134. számú határozatában mandátumot adott az Európai Uniónak a Közép-afrikai Köztársaságban végrehajtandó műveletre.

(9.40)

Az ENSZ-misszió elsődleges célja, hogy a legfeljebb ezerfős katonai kontingens kialakítsa és fenntartsa a békés és biztonságos környezetet Banguiban és környékén. A kormány az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében történő magyar szerepvállalásról szóló 1070/2014. számú határozatában engedélyezte a Magyar Honvédség állományába tartozó legfeljebb 6 fő - váltási időszakban maximum 12 fő - kiküldését. A magyar részvétel az EU-mandátummal összhangban először 2014. december 31-ig kapott mandátumot, ugyanakkor az EU hosszabbítási döntésével harmonizálva a magyar részvételt is meghosszabbítottuk 2015. március 15-ig, az időközben elfogadott 1834/2014. számú Kormányhatározattal. Jelen pillanatban két katonánk szolgál a misszióban, egy fő a larissai görögországi műveletparancsnokságon, egy fő pedig a helyszínen, Banguiban, az egy fő Larissából ugyanakkor bármikor átvezényelhető Banguiba.

Tisztelt Ház! Az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságbeli Többdimenziós Integrált Stabilizációs Missziójában történő magyar katonai szerepvállalásról

szól a következő beszámoló, a B/1871. számú, ennek a műveletnek az angol rövidítése a MINUSCA. Az ENSZ BT 2014 áprilisában egyhangúlag elfogadta a 2149. számú határozatát, amelyben létrehozta a MINUSCA-misszió telepítését a Közép-afrikai Köztársaságba. Az ENSZ BT előzetesen 2015. április 30-ig engedélyezte a misszió működését, létszámát 11 800 főben maximálta, ebből 10 ezer katona és 1800 rendőr. A MINUSCA feladata többek között a civilek védelme, segítségnyújtás a helyi hatóságok számára, az emberi jogok védelme, illetve a leszerelési folyamat támogatása. A MINUSCA-nak köszönhetően az EU a későbbiekben kivonja az ugyanott működő EU-missziót, az EUFOR RCA-t, ami lehetővé teszi a szűkös források más területeken való felhasználását, illetve a költségmentesítést.

A fentiek alapján a kormány 1538/2014. számú határozatában engedélyezte a MINUSCA-ban történő magyar katonai részvételt a honvédség állományába tartozó legfeljebb két - váltási időszakban maximum négy - törzstiszt feladatellátásával a művelet mandátumában meghatározott ideig, de legfeljebb 2015. április 30-ig. E mandátum várható meghosszabbításáról - az ENSZ jövőbeni döntésének megfelelően - a kormány újra határozni fog. Saját hatáskörömben eljárva két fegyvertelen katonai megfigyelő kiküldését is engedélyeztem a MINUSCA állományába. Magyarország a műveleti területre 2015. március közepén küldi ki a magyar katonákat.

Tisztelt Ház! Most rátérek az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében - angol rövidítése EUTM Mali - történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló B/138. számú beszámolóra. A mali haderő műveleti képességei kialakítását és fejlesztését célzó EU kiképző misszió létrehozásáról eredetileg 2013. január 17-én döntött az Európai Unió. Egy évvel később az Unió Tanácsa meghosszabbította a műveletet 2016. május 18-ig. Az EUTM Mali misszió fontos ismérve, hogy ez egy EU-misszió, és ez egy kiképző művelet, amely a Mali biztonsági erők kiképzését szolgálja. 2013-ban egészségügyi szakértőket, törzstiszteket és kiképzőket, 2014 májusától törzstiszteket és kiképzőket küldtünk ki. Jelenleg ténylegesen három fő szolgál Maliban, egy törzstiszt és kiképző, májustól létszámuk öt főre emelkedik egy törzstiszt és négy kiképző személyében. A kormány 1308/2014. számú határozatában engedélyezte, hogy a Magyar Honvédség állományából legfeljebb 15 fő az uniós mandátum 2016. május 18-ai lejártáig a műveleti területen feladatot lásson el.

Tisztelt Ház! Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2014. január 28-án a 2134. számú határozatban mandátumot adott az Európai Uniónak a Közép-afrikai Köztársaságban végrehajtandó műveletre. Ez a határozat mind a misszió telepítésére, mind pedig a katonai erő alkalmazására felhatalmazza az Európai Uniót. Az Unió Tanácsa 2014. február 10-én elfogadta a közös biztonsági és külpolitikája keretében végrehajtásra kerülő 2014/73. számú tanácsi határozatát. A határozat szerint a műveletnek a teljes műveleti képesség elérése után 6 hónappal be kell fejeződnie. Az EUFOR RCA a teljes műveleti képességet 2014. június

15-én érte el, ennek megfelelően a misszió mandátumának vége 2014. december 15. napjáig számított.

A műveletben való magyar katonai részvételt az 1070/2014. számú határozatában engedélyezte a kormány. 2014. szeptember 15-én - az ENSZ BT 2149. számú határozata alapján - kezdetét vette a MINUSCA-művelet, amely átvette az irányítást az országban működő ENSZ Integrált Béketeremtési Irodától, valamint az Afrikai Unió Közép-afrikai Köztársaságba telepített támogató missziójától.

Az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságbeli Több-dimenziós Integrált Stabilizációs Missziójában történő magyar szerepvállalásról szóló 1538/2014-es Kormányhatározat alapján Magyarország is szerepet vállalt ebben a misszióban. Tekintettel arra, hogy az EUFOR RCA eredményei devalválódhattak volna, ha az Európai Unió még a MINUSCA műveleti képességének elérése előtt - az eredeti mandátum szerint - befejezte volna a műveletet, ezért az ENSZ BT 2014. október 21-én elfogadta a 2181. számú határozatát, amelyben 2015. március 15-ig meghosszabbította az EUFOR RCA mandátumát, így az EU továbbra is támogathatja a MINUSCA-missziót a teljes műveleti képesség eléréséig.

Az ENSZ-határozat birtokában az Európai Unió Tanácsa 2014. november 7-én a 2014/775. számú tanácsi határozatban meghosszabbította tehát az EUFOR RCA mandátumát 2015. március 15-ig. Magyarország a Tanács ülésén teljes mértékben támogatta ezt a határozatot. Ennek megfelelően a további magyar részvétel érdekében a kormány elfogadta az 1834/2014. számú határozatát tavaly december 29-én, amelyben 2015. március 15-éig meghosszabbította a magyar katonai részvételt, és egyben visszavonta a korábbi mandátumot megállapító 1070/2014. számú határozatát.

A döntés értelmében tehát a Magyar Honvédség állományából legfeljebb 6 - váltási időszakban maximum 12 - törzstiszt a missziót vezető műveletparancsnokságra, részben pedig a Közép-afrikai Köztársaság fővárosában felállított hadszíntéri parancsnokságra települve, a művelet mandátumában meghatározott ideig, de legfeljebb ez év március 15-éig részt vesz a misszióban. A misszió mandátumának 2015. március 15-i lejárata követően az EU egy 60 fős tanácsadó missziót fog működtetni, amelyben Magyarország - tekintettel arra, hogy részt vett az ezt megelőző katonai misszióban - nem kíván szerepet vállalni.

(9.50)

Tisztelt Ház! A soron következő ügy még 2013. év végi, de csak most vette napirendjére az Országgyűlés, mert a beszámolóra a tavalyi országgyűlési választások és az újjáalakuló Országgyűlés miatt csak most adódott alkalom. Tehát néhány gondolat az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők, vagyis az ISAF műveletében történő magyar szerepvállalásról szóló B/50. számú beszámolóhoz.

Mint önök előtt is ismert, az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1386. számú határozatával hozta létre...

(Köhög.) Elnézésüket kérem! Tehát az ENSZ BT 2001-ben hozta létre az ISAF-et, amelynek hatáskörét az indulást követően fokozatosan terjesztette ki Afganisztán teljes területére. Ez a kifejezetten harcoló művelet 2014. év végével befejezte tevékenységét, és a helyét 2015. január 1-jével a NATO támogató és tanácsadó művelete, az Eltökélt Támogatás Művelet - angol rövidítés szerint RSN - vette át. A 2014. év végéig tartó úgynevezett átmenet fázisában az ISAF fokozatosan és folyamatosan átadta az ország egész területén a biztonságért való teljes felelősséget az afgán kormányzati erőknek.

A szövetséges erők európai legfelsőbb parancsnoksága az Észak-atlanti Tanács felhatalmazásával az átmenet fázisában történő intenzív részvételre kérte fel a nemzeteket. A befejeződő, elsősorban újjáépítési és kiképzési, mentorolási feladatok helyett a szövetséges államok felszabaduló képességeire az induló RSN-művelet következtében elsősorban tanácsadói szerepkörben volt szükség. Ennek megfelelően tette meg Magyarország a 2014. évre vonatkozó nemzeti vállalásait a NATO felé. A kormány a fenti döntések végrehajtása érdekében fogadta el 2013. decemberében a további afganisztáni magyar katonai szerepvállalásról szóló 2186/2008. számú határozat módosításáról szóló 1916/2013. számú határozatát.

2014. december 31-ig, azaz a NATO ISAF-művelet mandátumának végéig hosszabbította meg a Különleges Műveleti Kontingens, a Mi-17-es szállító helikopter légikiképzés-támogató csoport mandátumát. Emellett Magyarország 2013 novemberétől hat hónap időtartamra átvette az ISAF Különleges Műveleti Osztag-Kelet vezető nemzeti szerepkörét. Az itt elvégzett munka hazánknak komoly elismerést hozott a szövetségben belül.

Tisztelt Ház! Most szólnék néhány szót az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők műveleteiben történő szerepvállalásról szóló B/1817. számú beszámolóval kapcsolatban is.

A nemzetközi közösség és Afganisztán megállapodása szerint az ISAF-művelet ENSZ BT által adott mandátuma - mint már említettem - 2014. december 31. napján lejárt. A 2014. év végéig tartó úgynevezett átmenet fázisban az ISAF fokozatosan átadta a teljes biztonsági felelősséget az afgán erőknek. A NATO harcoló műveletét felváltó támogató és tanácsadó misszió, az Eltökélt Támogatás Művelet 2015. január 1-jén kezdte meg működését.

Az ISAF-művelet 2014 végéig tartó utolsó szakaszában hazánk is átalakította a szövetség kérése szerint a részvételét. Ennek megfelelően az ISAF-művelet utolsó hat hónapjára vonatkozóan az úgynevezett műveleti tanácsadó csoport kettévált: a biztosítási feladatokat, az erők védelmét végrehajtó feladatokat egy új kontingens, a biztosító szakasz látja el 30 fővel; a tanácsadói feladatok ellátása pedig tovább folytatódott egyéni beosztásban, 10 fő részvételével.

2014-ben a magyar szerepvállalás módosítása miatt azon képességeket telepítettük, illetve tartottuk meg a műveleti területen, amelyekre egyébként

2015-től is szükség van a Resolute Support Mission, az Eltökélt Támogatás Művelet sikeres végrehajtásához. Így a kormány 1560/2014. határozatával módosította a 2186. számú, 2008. évi Kormányhatározatot. Eszerint a biztosító szakasz 2014. október 1-je után működik az ISAF vagy az azt felváltó NATO vezetésű műveletben - ez tehát átnyúlik a 2015. január 1-jén indult Eltökélt Támogatás Műveletbe -; a tanácsadói feladatok ellátása átalakult, amelynek értelmében egyéni beosztásban hajtják végre ezt a tevékenységet a magyar katonák. A műveleti tanácsadó csoport a tanácsadói feladatok átadásáig, 2014 decemberig látta el tevékenységét Afganisztánban.

Tisztelt Országgyűlés! Az átmenet fázisának befejezését követően, 2015 és 2024 között kerül sor az úgynevezett átalakítási évtizedre, amely alatt a nemzetközi közösség támogatásával Afganisztán a polgári szolgálatában álló működőképes és fenntartható állam megerősítésével megszilárdítja szuverenitását.

Az ISAF lezárásáról és az afganisztáni misszió 2014 utáni folytatásáról a NATO-tagállamok állam- és kormányfői a 2012-es chicagói csúcstalálkozójukon döntöttek, majd ezt megerősítették a 2014-es walesi csúcstalálkozón is 2014. szeptember 4-én.

A misszió nemzetközi jogi feltétele volt az USA és Afganisztán közötti kétoldalú egyezmény, valamint az erre épülő, a NATO és Afganisztán közötti katonai jogállási megállapodás, az úgynevezett SOFA-megállapodás megkötése. A dokumentumok aláírására az afgán elnökválasztás eredmény-megállapításának elhúzódása következtében végül csak 2014. szeptember 30-án került sor. Az egyezményeket 2014. november végén ratifikálta az afgán parlament. Majd 2014. december 2-án a NATO-külgyminiszterek az afgán elnökkel közös nyilatkozatot tettek közzé, amelyben közölték, hogy megállapodtak az RSN-művelet 2015. január 1-jei indításáról.

A szövetségi felkérésnek eleget téve a magyar szerepvállalás hangsúlya is eltolódott. Magyarország 2013-ban jelentősen csökkentette műveleti szerepvállalását, amely elsősorban az ISAF-művelet 2014. évi befejezését és az azt felváltó támogató művelet beindítását szolgálta.

Az Eltökélt Támogatás Művelethez kapcsolódóan az 1730/2014. (XII.12.) Kormányhatározat alapján a következő hozzájárulást tesszük: különleges műveleti kontingens legfeljebb 50 fővel - váltási időszakban 100 fő -; légikiképzés-támogató csoport legfeljebb 13 fővel - váltási időszakban 26 fő -; nemzeti támogató elem legfeljebb 30 fővel - váltási időszakban 60 fő -; biztosító szakasz legfeljebb 30 fővel - váltási időszakban 60 fő.

Az új kormányhatározat hatálybalépésével, 2015. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezésre került a 2186/2008. Kormányhatározat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az előterjesztést tárgyalják meg és fogadják el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A Honvédelmi és rendészeti bi-

zottság előzetesen jelezte, hogy a vita során nem kívánnak bizottsági előadót állítani.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(10.00)

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Magyar Honvédség nemzetközi békeműveletekben történő részvétele alkotmányos kötelezettség. Az Alaptörvény kimondja, hogy a honvédség Magyarország függetlenségének, területi épségének védelmének a nemzetközi szerződésekből eredő, közös védelmi és békefenntartó feladatok ellátásáért is felelős, továbbá a nemzetközi jog szabályaival összhangban humanitárius tevékenységet is folytathat. A honvédség nemzetközi szerepvállalását a magyar külpolitika megvalósítása egyik alapvető eszközeinek tekintjük, melyet a nemzeti biztonsági stratégia is rögzít.

A nemzetközi missziókban történő részvétele a Magyar Honvédségnek érzékelhetően erősíti hazánk pozícióját a NATO-ban és az Európai Unióban. Továbbá elmondható - és nem elhanyagolható -, hogy a nemzetközi békeműveletekben szerzett tapasztalat és tudás elengedhetetlen hazánk védelmének szempontjából is.

Napjainkban körülbelül 700 magyar katona 12 országban teljesít szolgálatot nemzetközi békemisszió részeként, az erről szóló beszámoló a mai napirend tárgya. Katonáink 62 százaléka a NATO, hozzávetőleg 23 százaléka az Európai Unió, míg 15 százaléka az ENSZ műveleteiben teljesít szolgálatot. Mellettük több mint száz kiváló képességű, magas képzettséggel rendelkező magyar katona dolgozik a NATO- és az uniós központokban, parancsnokságokon. Katonáink ezekben a missziókban is rendszerint helyállnak, kifejezetten jó hírnévvel rendelkeznek, tudásuk és felkészültségük kielégítő és kiemelkedő. Külön szeretném a Fidesz-frakció nevében megköszönni az áldozatos munkájukat.

Miniszter úr részletesen ismertette az előterjesztésben a napirendhez tartozó missziók beszámolóit, ezért én nagyon röviden, összegezve beszélnék az összes beszámolóról, amit egyébként a Honvédelmi bizottság részletesen megtárgyalta és egyhangúlag elfogadott.

Elsőként az afganisztáni részvételről; talán ezt követi a legnagyobb nemzetközi érdeklődés is. Az ENSZ 2001-ben hozta létre a Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erőt, amelynek hatáskörét fokozatosan terjesztette ki egész Afganisztánra. A magyar katonák az ISAF-műveletekben vettek részt, amit egy kifejezetten harcoló műveletnek tekinthetünk. Hazánk 2013-ban már jelentősen csökkentette műveleti szerepvállalását, mert az afganisztáni misszió a 2014. év végén lezárul, és helyére 2015. év elejétől a NATO úgynevezett Eltökélt Támogatás Művelete lép, illetve

most már lépett, mert 2015-öt írunk, ami alapvetően támogató és tanácsadó jellegű. Az ez év január 1-jével indult misszióban a Magyar Honvédség jelenleg 113 fővel van jelen. Katonáink alapvetően az afgán hadsereg kiképzését, felkészítését támogatják, továbbá tanácsadói csoportok munkájában vesznek részt. Az eddigi afganisztáni szerepvállalásról elmondható, hogy a magyar katonák hozzájárulnak a misszió sikeréhez, így Afganisztán stabilizálásához és stabilitásához is. Az ezen erőfeszítéseiket egyébként a NATO és a szövetségeseink is értékeli.

A Közép-afrikai Köztársaságban zajlik két művelet, amelyben a magyar katonák részt vesznek. Az Európai Unió növekvő afrikai szerepvállalása figyelhető meg egyébként az utóbbi években. A 2014-ben indított EUFOR RCA művelet alapvetően áthidaló szerepet játszik egy későbbi ENSZ-szerepvállalásban, ami a biztonságos környezet megteremtése után indulhat. A misszióban két magyar katona van jelen, de a misszió befejeződésével, ami 2015. március 15-e, ők is hazatérhetnek. A Közép-afrikai Köztársaságban zajló másik missziót az ENSZ 2014-ben indította. Feladatai közé tartozik a civilek és az emberi jogok védelme, illetve a leszerelési folyamat támogatása. Ebben a misszióban összesen négy fővel veszünk részt, két fő törzstiszt és két fő megfigyelő van jelen Magyarországról.

Az Európai Unió Szomáliai Kiképző Missziója 2010-ben indult, amely alapvetően egy kiképzési feladatokat ellátó küldetés volt egészen 2013-ig, utána bővítették stratégiai tanácsadási és mentori feladatokkal ezt a küldetést. Itt is ez év március 31-ig szól a mandátum, de már előkészületben van ennek a meghosszabbítása. Szomáliában két katonával vagyunk jelen.

Utolsóként szólnék az EUTM Mali elnevezésű misszióról. Az Európai Unió 2013-ban indította, amelynek a célja a helyi haderő struktúrájának kialakítása, megszilárdítása, továbbá kiképzési és stratégiai tanácsadási tevékenység. Jelenleg három magyar katona tartózkodik az országban, májustól azonban a tervek szerint ez öt főre emelkedik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve elmondható, hogy a Magyar Honvédség katonái jelen vannak a világ különböző pontjain zajló békeműveletekben, akár éles helyzetben is részt vesznek, így hozzájárulnak ezen missziók sikereihez. Magyarország elkötelezett a nemzetközi béke és stabilitás megteremtése mellett, mint minden demokratikus államnak, így nekünk is feladatunk harcolni a nemzetközi térben jelentkező fenyegetések ellen, hozzájárulni a nemzetközi szövetségek tevékenységéhez.

Természetesen az egyáltalán nem a magyar katonák erőfeszítéseinek és a küldetés sikerén múlik, hogy mennyire eredményes végső soron politikai értelemben ez a tevékenység. Hiszen olyan válság-övezetekben veszünk részt különböző küldetésekben, amelyekről lehet tudni, hogy bizony adott esetben - lást Afganisztán vagy Szomália - nagyon hosszú időtávban bizonytalan politikai és biztonsági helyzettel néznek szembe ezek az országok, és hogy majd mikor jön el az a lehetőség, hogy politikai értelem-

ben is konszolidálódnak ezek az államok, és az ő életük rendeződik, és visszatérnek egyébként a békes, rendezett, nyugodt életet élő országok közösségébe, ezt nehéz megjósolni. Egy biztos: a magyar honvédeken ez nem múlik és nem múlhat.

Ezért a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség támogatja a Honvédelmi Minisztérium előterjesztését, azt javasolja a Háznak, hogy a beszámolókat fogadja el, és még egyszer szeretném megköszönni annak a 700 katonának az erőfeszítését, a munkáját, akik ezekben a missziókban részt vesznek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, bizottsági elnök úr. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Ön a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem áttekinteni a beadott beszámolókat, és ezek közül elsőként az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők, az ISAF műveleteiben történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló határozat módosításáról szóló beszámólóról szólnék pár mondatot.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának felhatalmazása alapján a NATO 2003. augusztus 11-ei döntésével átvette az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők vezetését. A kormány határozattal közjogi felhatalmazást adott ahhoz, hogy a Magyar Honvédség több területen is részt vegyen az ISAF tevékenységében. Az elmúlt hat évben a magyar szerepvállalás formája és mértéke a NATO-stratégia célkitűzéseivel összhangban többször változott.

2014 végéig az ISAF fokozatosan átadta a biztonság fenntartásáért viselt felelősséget az afgán kormányzati erőknek, a NATO azonban nem hagyta magára az afgán erőket, hanem a korábbi ISAF-struktúrától eltérő formában 2015. január 1-jétől elindult az Eltökélt Támogatás Művelet, és ennek keretében biztosít további támogatást.

Erről az afganisztáni Eltökélt Támogatás Műveletben történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámólóról szólva: az ISAF 2014 végéig átadta a biztonsági feladatok ellátását az afgán kormányzati erőknek, és ezzel egyidejűleg - ahogy az előbb említettem - ebben a javaslatban foglaltatott, hogy 2015. január 1-jétől a NATO új műveletet indított Eltökélt Támogatás Művelet néven, és ez az afgán biztonsági erők kiképzésének és támogatásának előmozdítása érdekében történt meg.

(10.10)

Ennek működésének nemzetközi jogi alapját az Amerikai Egyesült Államok és Afganisztán közötti kétoldalú megállapodás, valamint a NATO-val kötött katonai jogállási megállapodás biztosítja. És ez tartalmazza a különleges műveleti kontingens, a légi kiképzést támogató csoport, nemzeti támogató elem és biztosító szakasz részvételét.

Az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében történő magyar katonai szerepvállalásról szóló kormányhatározatról szóló beszámoló. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2014. január 28-án határozatban felhatalmazást adott az Európai Uniónak egy katonai misszió telepítésére a Közép-afrikai Köztársaságba. E felhatalmazás alapján az Európai Unió Tanácsa 2014. február 10-én döntött egy 880 fős katonai kontingens felállításáról, ami a teljes műveleti készenléttől számított fél évig fog a válságövezetben tevékenykedni. A kormány pedig 2014-ben kormányhatározatban döntött az Európai Unió katonai missziójában történő magyar részvételről. Eszerint a Magyar Honvédség állományába tartozó legfeljebb hat fő vesz részt a műveletben.

Az Európai Unió Közép-afrikai Köztársaságbeli Műveletében történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámolóhoz. Magyarország a 2014-es kormányhatározat alapján a Magyar Honvédség állományába tartozó legfeljebb hat fővel vesz részt a műveletben. 2014. április 10-én az ENSZ Biztonsági Tanácsa döntött határozatban az ENSZ-misszió megindításáról, és ennek állományát várhatóan 10 ezer katona és 1800 rendőr képezi. És amint említette miniszter úr is, a MINUSCA-ban kormányhatározat alapján Magyarország a Magyar Honvédség állományába tartozó, legfeljebb két törzstiszttel vesz részt.

Az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságbeli Többdimenziós Integrált Stabilizációs Missziójában történő magyar katonai szerepvállalásról, ahogy említettük, a MINUSCA-ról. Itt a kormány a 2014-es kormányhatározatban döntött az ebben a műveletben való magyar részvételről. Eszerint a Magyar Honvédség állományába tartozó, legfeljebb két törzstiszt vesz részt ebben, meghatározott ideig, de legfeljebb 2015. április 30-áig.

Az Európai Uniónak a Szomáliai Biztonsági Erők Kiképzésére Irányuló Missziójához történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló kormányhatározatban foglalt döntésről szóló beszámolóhoz pár mondatot hozzátéve: az Európai Unió Tanácsa 2010. február 3-án döntött a Szomáliai Biztonsági Erők Kiképzésére Irányuló európai uniós Misszió beindításáról. Ezt követően a Bajnai-kormány 2010-es kormányhatározatban döntött a magyar hozzájárulásról, aminek keretében a Magyar Honvédség állományából négy fő, váltási időszakban legfeljebb nyolc fő kerül kitelepítésre Ugandába a 2010. március 31. és 2011. június 30. közötti időszakra. Ennek az EU-döntésnek megfelelően a kormány a missziót több alkalommal, 2012-ben is meghosszabbította. Ebben a beszámolóban még ez található.

Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámolóhoz. Az Európai Unió Tanácsa 2013. január 17-én döntött a mali haderő műveleti képességei kialakítását, fejlesztését célzó EU-s kiképző műveletéről. A kormány 2013-as kormányhatározatban engedélyezte a Magyar Honvédség állományába tartozó, legfeljebb 15 fő feladatellátását, 2014. május 18-áig. Az Európai Unió Tanácsa ennek a műveletnek a mandátumát 2016. május 18-áig meghosszabbította,

a kormány pedig az Európai Unió döntésével összhangban 2014-es kormányhatározatban megtette a meghosszabbítást szintén eddig a 2016. május 18-i időpontig a Magyar Honvédség misszióban történő részvételét illetően.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Magyar Szocialista Párt ezeket a beszámolókat és missziókat is kivétel nélkül támogatta bizottsági üléseken is és politikailag is természetesen.

Miként a NATO és az európai uniós tagállamok közötti együttműködéssel megvalósuló feladatokról van szó, így engedjék meg, hogy szóljak pár szót a szövetségi rendszerünkéről is. Több mint egy évtizedes folyamatot követően teljes nemzeti konszenzussal és pártpolitikától független közös erőfeszítésekkel Magyarország Csehországgal és Lengyelországgal közösen 1999-ben vált a NATO teljes jogú tagjává. Ezzel a 16 évvel ezelőtti történelmi jelentőségű eseménnyel hazánk hivatalosan része lett az euroatlanti érték- és érdekközösségnek, politikai, biztonsági szövetségi rendszerének.

A csatlakozással megnőtt Magyarország biztonsága, külpolitikai mozgásteret és érdekérvényesítő képessége is. Hiszem, hogy Magyarországon a honvédelem ténylegesen nemzeti ügy, aminek alappillérei a nemzeti önerő és a szövetségi együttműködés. Az így megnyilvánuló nemzeti összefogás támogatja és eredményezi részvételünket a széles koalícióval, nemzetközi felhatalmazással és konszenzusos döntéssel megvalósuló nemzetközi missziókban. Nem is lehet kérdés, hogy a válságkezelésben és békefenntartásban megvalósított aktív magyar szerepvállalás hazánk és a magyar emberek biztonságát szolgálja.

A széles koalícióban megvalósuló missziókban való aktív magyar szerepvállalás az elmúlt évtized során tovább javította hazánk megítélését a NATO-ban. Fontos megemlíteni itt azt a tény is, hogy napjainkban csak és kizárólag az ezáltal elért eredményeknek köszönhető, hogy még pozitívnak mondható a NATO-n belüli megítélésünk. Hiszen látnunk kell azt, hogy a jelenlegi kormány pragmatikusnak tartott külpolitikája, ami inkább egy hintapolitika, egy gazdasági, egyéni érdekpolitika, és azok a felelőtlen döntések, amelyek a Magyar Honvédséget már a működőképesség határára sodorták, ezeknek a hatása egyelőre nem kézzelfogható, csupán sejthető a szövetségi rendszerben, és Magyarország szövetségi rendszer által való megítélésében.

Itt egyébként szeretnék eloszlatni egy gyakran felbukkanó tévhitet. Nem elsősorban azért szükséges a védelmi költségvetés emelése, mert a NATO azt várja el tőlünk mint NATO-tagországtól, és nem elsősorban azért szükséges a széles koalícióval, nemzetközi felhatalmazással és konszenzusos döntéssel megvalósuló nemzetközi missziókban való részvétel, mert a NATO azt várja el tőlünk, hanem azért, mert ez a magyar emberek érdeke; azért, mert a magyar emberek biztonsága miatt szükséges, és egyedül ez tudja garantálni Magyarország biztonságát. Tehát ez hazánk jól felfogott érdeke.

Szeretném azt megjegyezni, hogy ahogy többen is említették - és ezzel nagyon egyetértek -, ezekben a

missziókban katonáink olyan harci tapasztalatokra tesznek szert, amely tapasztalatokat itthon kiválóan tudják hasznosítani, és egyébként ezek azok, amiket mindenféleképpen szem előtt kell tartani a Magyar Honvédség működőképességének a fejlesztésénél és a hatékonyság növelésénél. Ezek a tapasztalatok minél hatékonyabban épüljenek be a Magyar Honvédség működésébe.

Ahogy látjuk az előterjesztésekből is, hazánk nagyon fontos részt vállal az európai uniós közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásában, és az ENSZ Biztonsági Tanácsának nemzetközi béke és biztonság megteremtésére irányuló erőfeszítéseinek aktív támogatásában is. Az EU közös kül- és biztonságpolitikájának, annak hatékonysága további növelésében Magyarországnak nagyon fontos szerepe kell legyen, hiszen Európai Unió-tagként alapvetés, hogy aktív szerepet kell vállaljunk annak a legfőbb céljának, a békének a megteremtésében és fenntartásában.

Itt szeretném megemlíteni, hogy a migrációs nyomás csökkentésére is akkor van esély, ha az Európai Unió tágabb környezetében lévő országok biztonságot és megélhetést képesek biztosítani a polgáraik számára.

(10.20)

Ennek érdekében viszont az Európai Uniónak és így Magyarországnak is tennie kell, tehát segíteni kell a gazdasági felzárkózást, és aktív szerepvállalásra van szükség a válságövezetekben.

Szeretném kiemelni, hogy egy szövetség akkor erős, ha annak minden tagja erős, éppen ezért rendkívül fontos a Magyar Honvédség fejlesztése és működőképességének fenntartása. Magyarország a védelmi kiadások mértékében és a kormány felelőtlen döntései miatti szűkös források hatékony felhasználásában is kifejezett rosszul teljesít. És példátlan módon történelmi mélypontra csökkent a honvédség költségvetése, amely nem éri el a GDP 1 százalékát sem. Csak hogy néhány adatot említsek: 2014-ben csupán a tervezett GDP 0,79 százaléka volt, míg a 2015-ben a tervezett GDP 0,75 százalékát teszi ki. És amint már említettem az előző felszólalásomban, a harcihelikopter-képesség megszűnt, a szállítóhelikopter-képesség a működőképesség határára sodródott, az egyéni felszerelések rendkívül rossz állapotban vannak a honvédségnél, óriási a fluktuáció az állományban.

És két mondatot szólva a béremelésekről. Nagyon remélem, hogy a hivatásos állomány meg fogja kapni azt a béremelést, amit a kormány megígért. Kérem azt, hogy ne felejtkezzenek el a közalkalmazotti státuszban lévőkéről sem, hiszen őket - mivel a köztisztviselői illetményalap nem változik - nem fogja érinteni a béremelés.

Osszességében reményemet fejezem ki, hogy mind a józan ész, mind pedig a biztonságpolitikai környezet változásai arra sarkallják végre a magyar kormányt, hogy belássa végre, hogy a magyar emberek biztonságának garantálásához a Magyar Honvédség működőképességének nem csupán a hajsza-

lon történő fenntartása, hanem a fejlesztése is szükséges. Mióta Magyarország a NATO tagja és később az Unióé, az Országgyűlés óriási többséggel fogadta el a NATO-, EU-, ENSZ-missziókhoz történő hozzájárulásról szóló határozatokat. Úgy gondolom, ezekben a műveletekben Koszovótól Afganisztánig kiválóan helyálltak a Magyar Honvédség katonái. Nagyon köszönjük nekik a szolgálatukat, és engedjék meg, hogy a rendőri állománynak is megköszönjem, amit ezekben a missziókban tettek. Tehát őket illeti minden elismerés, ők azok, akik garantálják, hogy jó a Magyar Honvédség megítélése, ebből tud táplálkozni hazánk is, és megérdemlik érte a méltó megbecsülést.

Az ezekben a széles koalíciókban, nemzetközi felhatalmazással megvalósuló, közösen meghozott döntéseket eddig az MSZP minden alkalommal támogatta, tehát az MSZP támogatja a beszámoló elfogadását is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak. A Jobbik képviselőcsoportja részéről jelezték, hogy ketten fogják majd a vezérszónoki felszólalás körében elmondani a frakció álláspontját. Elsőként tehát Gyöngyösi Márton képviselő úr következik.

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az első szó a köszöneté. Nagyon örülök, hogy hosszú évek után újra nemzetközi missziók helyzetéről vitatkozhatunk itt a tisztelt Ház falai között, ugyanakkor azt az eljárást nagyon sérelmezzük, amely szerint nem a népakaratot leginkább tükröző szerv, a Magyar Országgyűlés dönt ezekben a kérdésekben, hanem a kormány magához vette a döntés jogát, és erről beszámoló formájában tájékoztatja a tisztelt Házat, amit itt szégyenszemre - ha jól számolom - az egy tucat talán egy-kettővel meghaladó képviselő jelenlétében kell ilyen típusú vitákban lefolytatnunk. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a kérdés lényegesen fontosabb, és többet érdemelne.

A nemzetközi katonai missziókban való magyar részvételt elsősorban a NATO-kötelezettségekre való hivatkozással teszik meg a magyar kormányok, és nem árt arra emlékezni, hogy ezek a nemzetközi missziók akkor kezdődtek, akkor lettek népszerűek, amikor az Amerikai Egyesült Államokat 2001. szeptember 11-én egy szörnyű terrortámadás érte, amit természetesen az egész világ elítélt. Ugyanakkor az Amerikai Egyesült Államok és a Nyugat nagyon nagy része nem arra használta ki ezt a szörnyű tragédiát, hogy elgondolkodjon a Nyugat külpolitikáján, és elgondolkodjon azon, hogy milyen hibás stratégia mentén alakítja az új világrendet, hanem egyfajta olyan illúzióra építi ezt a stratégiát, miszerint a kétpólusú világrendet, a hidegháború végét egy egypólusú világrend létrejötte fogja követni, és hogy ezért minden nyugati országnak az Amerikai Egyesült Államok vezetésével tennie kell. És ilyen értelemben

az Amerikai Egyesült Államoknak az a neokonzervatív, republikánus ideológia mutatta az irányt, amely hamis küldetéstudattal, nagyon nagy mértékű és romboló messianizmussal és nagyfokú őrültséggel is párosul, és ilyen értelemben odajuttatta a mai világot, hogy igazából nemzetbiztonsági kockázatok, biztonságpolitikai kockázatok sorát jelenti különböző NATO-tagállamoknak és különböző nemzetállamoknak.

Ami Afganisztánt illeti. A 2001-es terrortámadás után eufemisztikusan Tartós Szabadság Hadművelet néven indult egyfajta misszió Afganisztánban, egy cinikus és hazug hadjárat, még akkor is, ha ENSZ-felhatalmazással történt ez a misszió és ez a hadjárat, és a nemzetközi jog szabályai szerint, de jól tudjuk, hogy a nemzetközi jog elég képlékeny és szubjektív, a nagyhatalmi érdekeket és nagyhatalmi alkukat tükröző rendszer, ami nagyjából arról szól, hogy a nagyobb kutya és az erősebb kutya azt csinál a világban, amit akar.

2001 óta az Amerikai Egyesült Államok a geopolitikai céljainak megfelelően destabilizálta a világ számos régióját. Afganisztánt is 2001 után, bár Afganisztán olyan szerencsétlen ország, amely két nagyhatalmi megszállás között még polgárháborúk sokaságával is küszködött; de destabilizálta Irakot, destabilizálta Szíriát, Észak-Afrikát és a Közel-Keletet az arab tavasz néven elhíresült forradalmak nyomán, aminek következtében, ezeknek a beavatkozásoknak a következtében az iszlám terrorizmus, az iszlám radikalizmus lábra kelt mint egyfajta következménye ezeknek a beavatkozásoknak. És itt a szomszédunkban is, Ukrajna területén is egy olyan típusú geopolitikai küzdelemnek lehetünk szemtanúi, ami természetesen a nyugati, amerikai érdekek, geostratégiai érdekek előmozdításáról szól.

Az, ami a Közel-Keleten zajlik, az, ami Ukrajnában zajlik jelenleg, az európai kontinens egészére nézve és hazánkra nézve is óriási veszélyeket rejt magában, hiszen déli irányból és keleti irányból egyszerre egyfajta migrációs nyomás nehezedik Európára és hazánkra elsősorban. Emlékezzenek vissza rá vagy emlékeztetni szeretném önöket, hogy a migráció a schengeni határokon hol jelentkezik elsősorban: nyilvánvalóan a dél-olasz tengerpartoknál, de ugyanígy a déli magyar határoknál. Ukrajna gazdasági összeomlással fenyeget, fennáll annak a veszélye, hogy Ukrajna irányából is egy hatalmas migrációs nyomás nehezedhet Magyarországra, Magyarországon keresztül egész Európára; és akkor még a terrorizmus veszélyéről nem is beszéltünk, ami a párizsi események után, a madridi események után, a londoni események után már nem egyfajta távoli jövőkép, hanem egy nagyon valós kockázat, amellyel mindannyiunknak szembe kell néznie.

Az afganisztáni háború megindítása előtt a NATO olyan célokat tűzött ki, amelyek szerint a terrorizmus felszámolása elsősorlagú cél, az afganisztáni stabilitás és a demokratikus jogállamiság megteremtése ugyancsak célként lett megjelölve; a béke megteremtése és ennek a szerencsétlen országnak az önfenntartó pályára való állítása, a gazdaság stabili-

zálása, ezek mind-mind fontos célként lettek kijelölve, megjegyzem, nagyon helyesen.

(10.30)

De nézzük meg 14 év háborúskodás után, hogy milyen eredményeket tudunk felmutatni Afganisztánban és milyen eredményeket tud a Nyugat felmutatni Afganisztánban.

Akkor, amikor a háború megindult, még csak egy al-Kaida nevű terrrorszervezetről tudtunk, azt ismertük. Azóta Afganisztánban a tálibok köszönik szépen, jól vannak, élnek, virulnak, soha ilyen erős tálib támadásoknak nem voltak kitéve a szövetséges erők, mint most jelenleg Afganisztánban. Irakban és Szíriában lábra kelt az Iszlám Állam és az ISIS nevű terrrorszervezet, Afrikában a Boko Haram, az al-Shabaab szedi az áldozatait, és az egész világban egyre terjed a terrorizmus veszélye.

Ami az áldozatok számát illeti, tisztelt képviselőtársaim, 25 ezret meghaladja a civil áldozatok száma Afganisztánban, csak 2009 óta 14 ezer civil, köztük gyermekek és nők haltak meg, és az ENSZ jelentései szerint rohamosan, exponenciálisan nő a nők és a gyermekek halálozása, ami nyilvánvalóan az ottani háborús cselekmények következménye, és ez egy romló tendencia.

Ami pedig a gazdaság stabilizálását, a fenntartható fejlődést illeti Afganisztán területén, nem árt, ha emlékezünk rá vagy emlékeztetjük magunkat, hogy Afganisztán egy teljes gazdasági csődben lévő ország, amelynek az éves költségvetése kétharmadát nemzetközi segélyek teszik ki. Úgyhogy ennyit a gazdasági stabilitásból és a fenntartható fejlődésről Afganisztánban.

Elég viccesek... - tehát már a Tartós Szabadság Hadművelet is, hogy mondjam, egy elég humorosra sikeredett megfogalmazás, különösen az eredmények tükrében, de hát az, ami most 2015. január 1-jével felváltja a harci hadműveleteket, ez a bizonyos Eltökélt Támogatás, ez is eléggé viccesre sikeredett. Egy kicsit olyan, mintha a NATO-központban vuduval és egyfajta ráolvasással próbálnának meg országokat stabilizálni.

A tavalyi évben lezárult az ISAF mandátuma, a katonai hadműveletek időszaka, most 2015-től eljön az Eltökélt Támogatásnak köszönhetően az átalakulás évtizede, egy működőképes és fenntartható állam víziójára építve. Nekünk, magyaroknak azért van némi fogalmunk arról, hogy hogyan szoktak sikeredni a kívülről irányított átmenetek, nagyon jól tudjuk, hogy ezek hova vezetnek és milyen eredményekkel szoktak végződni. Itt a rendszerváltás korszakának a 25. évében erről hosszasan tudnánk mesélni. Én szegény afgánokat már előre sajnálom, hogy mi lesz itt 2024-re. Talán már senki nem fog arra emlékezni, hogy hogyan indult ez a háború, és milyen célokat tűztek ki maguk elé a nyugatiak, amikor Afganisztánba bevonultak.

A Magyar Honvédséget és Magyarországot illetően 2014 decemberében még meglett volna az a lehetőség, hogy arcvessztés nélkül vagy viszonylagos

arcvesztés nélkül kivonuljunk Afganisztánból, beismerve azt, hogy azok a célok, amiket ez az ISAF-misszió kitűzött maga elé, nem teljesültek. Ehelyett Magyarország mit csinál? Bent ragad Afganisztánban, és egy ilyen Eltökélt Támogatás nevű misszió keretében tovább részese marad ennek a teljesen értelmetlen és teljes csőd felé vezető misszióknak.

Ezt a lehetőséget elszalasztottuk, de még mindennap ott van a lehetősége annak, hogy revideáljuk az elhibázott stratégiáinkat, azokat a stratégiákat, amiket Magyarország az elmúlt 25 évben a rendszerváltástól folyamatosan követ, és egyfajta csőlátással és megrögzöttséggel követ, holott ezekben a beszámolóknak is olvashatjuk azt, hogy a nemzetközi helyzet folyamatos értékelésével ezeket a stratégiákat is újra kellene értékelni, és valahogy elő kellene venni és meg kellene nézni, hogy mik voltak a célkitűzések, hova jutottunk, és ennek függvényében mik a további teendők.

A NATO-nak mint egyfajta védelmi rendszernek a részeseivé váltunk, annak a NATO-nak, amely még a kétpólusú világrend idején jött létre egyfajta védelmi rendszerként, egyfajta reakcióként a szocialista blokk hasonló katonai szerződésére válaszul. Tehát a legitimitását a NATO a kétpólusú világrend idejéből eredezteti, és bennünket a kollektív védelem illúziójával kecsegtet arra a bizonyos 5. §-ra hivatkozva.

Én el tudom azt hinni, hogy vannak olyan elméletek, amelyek ezt alá tudják támasztani, és vannak olyan emberek, akik ebben garanciát látnak. Én azért arra szeretném fölhívni a figyelmet, hogy ha az 1100 éves Magyarország valamire megtanította ezt a nemzetet és ezt az országot, az az, hogy számos szabadságharcának az idején soha nem számíthatott másra, csak a saját erejére és csak saját magára. Ennek az országnak se akkor, amikor az Oszmán Birodalommal, se akkor, amikor a Habsburgok ellen küzdöttünk, se Rákóczi idején, se 1956-ban soha senki kívülről segítséget nem nyújtott, soha senki. Az, aki nekem egy papírfecnyre hivatkozva, az 5. cikkelyre hivatkozva azt mondja, hogy ez garancia arra, hogy Magyarországot egy külső támadás idején megvédik, annak azt mondom, hogy illúziókat kerget vagy nem normális, mert ez a cikkely semminemű garanciát nem jelent számunkra. A jelenlegi világban, a jelenlegi geopolitikai viszonyok között az ár sokkal magasabb, mint ezeknek a nemzetközi misszióknak a kockás papíron kiszámolható költsége és költségvetése.

Egy olyan világban élünk, ahol a terrorizmussal és a migrációval is számolnunk kell. Tehát a védelem fogalma az aszimmetrikus hadviselés idején nem csupán a képességek kérdése. Erre szeretném fölhívni a figyelmüket. Ez már nem csak arról szól, hogy milyen képességekkel rendelkezünk, milyen fegyvernemekkel rendelkezünk, és a katonáink milyen harci tapasztalattal rendelkeznek. A mai világban ez átértékelődött.

Tehát mérlegelni kell minden pillanatban, hogy növeli-e a mozgásterünket egy NATO-tagság, vagy pedig éppen hogy csökkenti ez, mert nekem szent meggyőződés, hogy jelenleg a NATO tagjának

lenni oly módon, ahogy azt mi tesszük, és ilyen missziók felvállalásával Magyarország többet veszít a NATO-tagsággal, mint amennyit nyer. Lehetne értelme, de nem így, ahogy azt Magyarország az elmúlt 25 évben csinálta, vagy 1999 óta, amióta tagjai vagyunk ennek a szövetségnek.

Természetesen önöknek van igaza, növeli a diplomáciai mozgásterünket, ha önök elhiszik azt, hogy egy egypólusú világrendben élünk és fogunk élni a jövőben, mert akkor semmi más dolgunk nincs, mint a NATO-nak szívességeket tenni, és akkor majd valamiféle elvárás mentén elvárni azt, hogy majd ők megvédenek bennünket egy külső támadás idején. De egy többpólusú világrendben, aminek a tényét már csak a fanatikusok tagadják, egy ilyen világrendben ez a fajta magatartás éppen hogy csökkenti a mozgásterünket. Meggyőződés, hogy ezek a missziók nem a magyar nemzeti érdekeket szolgálják és nem a magyar nemzeti célokat szolgálják, sem akkor, amikor Afrika szarvánál, sem akkor, amikor a Szaharában, sem akkor, amikor a Hindukus hegyekben küzdünk az amerikai geopolitikai célok előmozdítása érdekében.

Természetesen a magyar honvédeket és a magyar katonákat tisztelet kell hogy övezze, és el kell hogy ismerjük az ő teljesítményüket és az ő képességeiket. Ez a vita nem erről szól azonban. Ez a vita a külpolitikai stratégiánkról és Magyarország nemzetbiztonságáról, biztonságpolitikai kérdésekről szól. Ha van egy olyan ország, amely soha külföldi célokért nem harcolt, hanem mindig kizárólag a szuverenitásával, a függetlenségével, honvédelemmel volt elfoglalva, hát az a mi hazánk.

(10.40)

Az elmúlt 25 évben feladtuk ezt a fajta, 1100 éve élő szokásjogot, amit Magyarország képvisel. A honvédelem és a honvédség fogalmilag sem összeegyeztethető azokkal a missziókkal, amelyekbe a magyar politikai elit belekényszeríti a magyar katonákat, a magyar honvédeket. Ezért mondjuk azt, hogy ideje lenne annak, hogy a magyar emberek, a magyar kormányok átértékeljék a világban zajló folyamatokat, átértékeljék azt, hogy a NATO-tagság mit jelent, milyen szerepvállalásokat jelent, mi az, amit érdemes és mi az, amit nem érdemes megtenni egy ilyen tagságban. Nem igaz az, hogy minden NATO-tagállamnak kötelező érvénnyel minden egyes ilyen misszióban szerepet kell vállalnia. Ezeket értékeljük át, és nézzük meg azt, hogy mibe kerülne például a semlegesség kérdése. Itt az ideje annak, hogy felmérjük, a NATO-tagság teher-e számunkra, vagy előnyt jelent hazánk és nemzetünk számára.

Ha NATO-tagként idegen érdekekért háborúba sodródunk a világ különböző részein és akár itt a szomszédságunkban, akkor nyilvánvalóan óriási teherként egy olyan szövetség részesének lenni, amely bár védelminek hazudja magát, valójában agresszív politikát folytat a világ különböző tájain.

Ezért és ezen érvek miatt a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja támogatni ezeknek a

beszámolóknak az elfogadását és ezeket a nemzetközi missziókat. Nem támogattuk azt a múltban sem, most sem és a jövőben sem tudjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, Jobbik.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Jómagam az előttnök fekvő beszámoló közt a Közép-afrikai Köztársasággal és a Malival kapcsolatos szerepvállalásainkkal összefüggésben kívánok felszólalni, ezekkel egészíteném ki Gyöngyösi Márton frakciótársam szavait.

Elsőként azt én is aláhúznám, amit az előző vezérszónoki felszólalásomban már elmondtam, hogy attól függetlenül, hogy hogyan értékeljük ezeket a szerepvállalásokat, a Jobbik egyértelműen kinyilvánítja elismerését a magyar katonák felé, akik részt vesznek ezekben a missziókban, hiszen helytállásukért őket minden tisztelet megilleti.

Nézzük a két konkrét országot, amelyről beszélni szeretnék, elsőként Közép-Afrikát. Ennek az államnak az esetében a Seleka muszlim lázadó csoport még 2013-ban döntötte meg a keresztény François Bozizé államfő hatalmát. Ezután az egykori francia gyarmaton véres összetűzések törtek ki a muzulmán szervezet zsarnokoskodó fegyveresei és az ellenük fellázadó keresztények között. A vérontások beszüntetése érdekében Franciaország, az ENSZ Biztonsági Tanácsának jóváhagyásával, 2013 decemberében katonai erővel beavatkozott. A konfliktus nyomán már ezernél többen vesztették életüket, és az ott élők több mint ötöde kényszerült otthona elhagyására. Az előttnök fekvő EU- és ENSZ-szerepvállalások műveletei kizárólag a fővárosra, Banguira és annak környékére korlátozódnak, a feladatok főleg béke- és rendfenntartást foglaltak-foglálnak magukba.

A másik ország, Mali, szintén az előbb említett államhoz hasonló helyzetben van. A radikális iszlám felkelők még 2012-ben saját országot kiáltottak ki Észak-Maliban, amit aztán a dél-mali csapatok és a kormány kérésére érkező francia katonák 2013 végére visszafoglaltak. Itt sem véletlen, hogy Franciaország ilyen eltökélt e törekeny rend fenntartásában, hiszen energiájának közel 80 százalékát nukleáris forrásokból nyeri, Mali és térsége pedig rendkívül gazdag uránban. Franciaország egyébként Nigériából szerzi be urániumszükségletének nagyjából 33 százalékát, harmadát, ez az ország pedig történetesen Mali szomszédja, ahol egyébként egyáltalán nem mellesleg a Boko Haram terrororganizáció működik rendkívül aktívan.

Bár a térségi konfliktus Magyarországra nem jelent közvetlen kockázatot, a fő cél a helyiek védelme, és maguk a katonák sincsenek kimondottan nagy veszélynek kitéve, nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy Franciaországnak jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy mind a Közép-afrikai Köztársaságban, mind Maliban jelen legyen, hiszen komoly gazdasági érdekeltségekkel rendelkezik ezekben az országok-

ban és az egész térségben. Így felmerül annak a gyanúja, hogy Franciaország nem csupán szolidaritásból van jelen hatalmas erővel a térségben.

Mindez pedig felveti a kérdést, tisztelt képviselőtársaim, hogy részt kell-e Magyarországnak vennie egy olyan konfliktusban, amelyben más országok gazdasági érdekei az irányadók és elsődlegesek. A Jobbik véleménye szerint nem. Nem költethünk pénzt arra és erkölcsileg sincs hozzá semmilyen jogunk, hogy katonáinkat olyan helyekre küldjük, ahol radikális iszlám katonákkal, dzsihádistákkal kell harcolniuk annak érdekében, hogy más országok kihasználhassák a helyi lakosságot és az ország természeti erőforrásait. Ez ellenkezik nemzeti érdekeinkkel, határozottan elutasítjuk, és egyébként közvetve hazánk biztonságát is fenyegeti, hiszen utaltam azokra a szervezetekre, amelyek a térségben aktív terrorista tevékenységet fejtenek ki, és amelyek az Iszlám Állammal szoros kapcsolatban állnak. Bizony, ilyen módon ezek a szerepvállalások Magyarországra nézve, hazánk területére nézve is káros következményekkel járhatnak. Gondolom, hogy ezt egyik képviselőcsoport és a kormány sem szeretné.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, ahogy korábban azt már többször felvetettük, és Gyöngyösi Márton frakciótársam is utalt rá, nem tartjuk helyesnek, hogy a hasonló külföldi katonai szerepvállalásokról a kormány saját hatáskörében dönt, a parlament felhatalmazása nélkül. A múltban nyújtottunk már be alaptörvény-módosítási javaslatot ennek megváltoztatása érdekében, természetesen a kormánypárti képviselők ezt elutasították, lesöpörték. Mi azt szeretnénk, ha a jövőben a hasonló vállalásokról érdemi vita folyhatna a plenáris ülésen, nem olyan részvétel mellett, mint amit láthatunk itt, ha körbenézünk, és ezeket követően megfontolt, alapos döntés születne ezekben a rendkívül nagy horderejű ügyekben.

Ráerősítenék arra, hogy magukat a beszámolókat és ezeket a szerepvállalásokat a Jobbik nem tudja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az előre bejelentett felszólalások közül Ágh Péter képviselő úrnak adom meg a szót, Fidesz-képviselőcsoport.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A Magyar Honvédség honvédelmi törvényben meghatározott feladata, hogy eleget tegyen a szövetségi és nemzetközi szerződésekből eredő katonai kötelezettségeinek. Különösen fontos a közös védelmi, békefenntartó és humanitárius feladatok teljesítése, valamint a közreműködés az arra kijelölt és felkészített erővel a nemzetközi terrorizmus elleni harc katonai feladatainak ellátásában. Ugyanakkor elmondható, hogy a magyarok rendkívül aktív és kezdeményező szerepet játszottak a modernkori világtörténelemben mind a négy, az első világháború előtti időszakban végrehajtott nemzetközi válságreagáló műveletek megszerve-

zésében és végrehajtásukban is. Sőt, Pintér Gyula osztrák-magyar konzul volt az első, aki az 1897-es véres krétai zavargások idején Kanea város török és görög negyedeinek határára irányította az osztrák-magyar matrózok egy részét, hogy a negyedben a békétlenkedőket távol tartsa egymástól, megakadályozva ezzel a vérontást.

Az elmúlt közel 110 esztendőben a magyar katonák, határőrök, rendőrök és civil diplomaták körülbelül 50 nemzetközi békemisszióban vettek részt. Szakmai hozzáértésüket, pontosságukat, lelkiismeretességüket és elkötelezettségüket a nemzetközi közösség tagjai eddig minden misszióban nagyra értékelték, és napjainkban is sokra becsülik a világ számos válságkörzetében. Ezek a missziók a Magyarország nemzetközi biztonsági stratégiájában foglalt célkitűzéseknek megfelelően különböző nemzetközi, illetve regionális szervezetek, az ENSZ, EBESZ, EU, NATO égisze alatt folytak-folynak. Az előttem elhangzott felszólalások ismertették a missziók jellegét, illetve a magyar részvétel fő paramétereit, amelyekből látható, hogy a magyar szerepvállalás napjainkban is hozzájárul a nemzetközi műveletek sikeréhez. A missziók közül kiemelném az afganisztáni ISAF NATO-missziót, amelyet 2001-ben indítottak, és tavaly decemberben ért véget. A küldetés tehát befejeződött, az észak-atlanti szervezet helyett az afgán biztonsági erők őrkdnek az ország rendje felett.

A Magyar Honvédség katonái a misszió során bebizonyították, hogy feladataikat az elvárásoknak megfelelően hajtották végre, a kihívásoknak megfelelnek és képesek hatékony együttműködésre, amelylyel hozzájárultak hazánk pozitív nemzetközi megítélésének erősítéséhez.

(10.50)

Ez a küldetés tehát véget ért, de január elején már el is kezdődött az új misszió, amiben szintén számítanak a magyar katonákra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A beszámolókból egyértelműen látható, hogy a Magyar Honvédség missziós szerepvállalása Magyarország nemzetközi megítélése tekintetében mindenképpen pozitívnak mondható és támogatandó.

Azt gondolom, egy ilyen felszólalásban is meg kell köszönni - ahogy minden frakció képviselője megtette - mindazoknak a katonáknak a működését, akik a hivatásuk teljes kiaknázásával bizonyították a rátermettségüket. Ezt a Fidesz részéről is hatványozottan meg kell tennünk. Köszönjük, hiszen a nemzetközi megítélés javulása legfőképpen nekik köszönhető. Számítunk rájuk a jövőben is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ágh Péter képviselő úr. További felszólalások következnek. Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik két vezérszó-

noka, Gyöngyösi Márton és Bana Tibor az imént már kifejtette a Jobbik álláspontját a témával kapcsolatban. Én ezt szeretném néhány gondolattal kiegészíteni.

Történelmünk során sajnos már megtapasztaltuk, hogy milyen az, amikor idegen csapatok állomásoznak hazánk területén, milyen az, amikor megszállva van egy ország. Lehetne említeni a XX. századi megszállásainkat vagy esetleg a korábbi évszázadok megszállásait. Ez alapján egyértelműnek tűnik az a nemzeti minimum, hogy magyar katonák se legyenek külföldön, és ne vállaljunk szerepet katonailag olyan missziókban, amelyek idegen országok területén folynak.

Az általános probléma ezzel az - ami már elhangzott képviselőtársaim részéről -, hogy a külföldön terroristák által fenyegetett területeken szolgáló katonai erőink akár békefenntartói, tanácsadói vagy katonai szerepkörben való alkalmazása veszélyeztetheti Magyarország biztonságát és az ott szolgáló katonák életét. Bár nem mindegy a szerepvállalás milyensége. A szolidaritás jegyében lehet ENSZ megbízású megfigyelői vagy tanácsadói szerepkört vállalni, lehet segélyszállítmányokat küldeni, de a fegyveres részvételt véleményünk szerint ma inkább mellőzni kellene.

Az Iszlám Állam létrejöttékor dzsihadot hirdettek minden olyan ország ellen, akik akadályozni merik a szunnita térnyerést. Azt sem lehet tudni, hogy mely terrorista szervezetek állnak ki rejtve az ISIS mellett, vagy mely lakossági személyek vállalnak akciót a szervezet nevében, ezért merő felelőtlenség katonai alakulatokat állomásoztatni ezekben a háborús övezetekben.

Mindezek mellett a külföldi missziók költségei sem mellékesek. Több milliárd forintot áldozunk ezekre a missziókra. Pár száz magyar katona háborús tapasztalatáért cserébe, illetve a veszélyt figyelembe véve ez véleményünk szerint egyáltalán nem a magyar érdekek mentén folyik. Mondhatja a kormány azt is, hogy a kedvező kapcsolatok, illetve a nemzetközi elismertség miatt teszik ezeket a vállalásokat, de túl nagy árat fizethetünk ezekért a veszélyes vállalásokért.

Az afganisztáni szerepvállalással kapcsolatban két dologról beszélhetünk. Az egyik a Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők keretében működött 10 fő tanácsadói, illetve 30 fő biztosítói szerepkör, a másik pedig az Eltökélt Támogatás Műveletében történő magyar katonai szerepvállalás 13 fős légi kiképzői és 110 fős különleges biztonsági, adott esetben harcoló katonai feladatkörben. Már többször elmondtuk, hogy akik biztosítói feladatkört látnak el, közvetlen célpontul szolgálhatnak a terroriszervezeteknek. Ezt hiába próbálja leplezni a kormány.

A további katonai jelenlét fenntartása felesleges, pénzigényes és kockázatos Afganisztánban, és a terrorista veszély miatt célpont lehet hazánk. Gyöngyösi Márton részletesen beszélt arról, hogy ott a terroriszervezetek élnek a világukat, és az elmúlt évtizedben nem történt jelentős lépés, illetve lépések történtek, de eredmények nem igazán voltak a terroriszervezetek visszaszorítása érdekében.

A somáliai szerepvállalás a legérthetlenebb, legostobább dolog, amit a magyar honvédelmi kormányzat kitalált ebben a témában. Szomáliában nincs központi államhatalom, helyette törzsek anarchiája érvényesül. Ilyen viszonyok közé küldeni magyar katonákat szintén felelőtlenység. Az iszlám szunnita irányzata mérvadó a térségben, és kiemelten veszélyes a somáliai szerepvállalásunk.

Ugandában sem jobb a helyzet, ott is a szunnita iszlám az államvallás, de ott legalább van központi kormányzás. Viszont ebben a térségben belefolyó bármilyen katonai akcióba, bármilyen katonai jelenléttel nem hazánk érdekei mentén történő politizálást jelent véleményünk szerint.

Összegezve: a Jobbik nem szeretné, ha magyar katonák külföldön vállalnának szerepet. Ahogy már említettem, a különböző jótékonsági szolidaritás jegyében segélyszállományokat küldeni, megfigyelői vagy tanácsadói szerepet vállalni még elfogadható lehet számunkra, de a katonai szerepvállalás semmiképpen nem. A biztonsági kockázat miatt sem, ahogy már többször említettük, és ismételtlen aláhúznám, hogy nem szeretnénk, ha hazánk a terroristák célpontjává válna. Nemzeti érdekeinkkel ellentétesek ezek a missziók, ezért - ahogy már képviselőtársaim is elmondták - nem tudjuk ezeket támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kulcsár képviselő úr. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Már több felszólalásomban is hangsúlyoztam - most megismétlem -, hogy nagyon fontosak azok a missziók, és fontosnak tartom a bennük való részvételt, amelyek a mai napon előttünk fekszenek, valamint az ezekkel kapcsolatos beszámolók. Mégis újra elmondanám, hogy mi hogyan látjuk az állomány és a Magyar Honvédség helyzetét, és milyen problémákat látunk, hiszen ez szervesen kapcsolódik ahhoz, hogy milyen feladatot lehet teljesíteni ezekben a missziókban, valamint szervesen kapcsolódik ahhoz, hogy ezek a kiváló teljesítmény okán bár javítják Magyarország megítélését, mégis látni kell, hogy az alapfeladatok ellátása, a tényleges képességek hogyan alakulnak. Képviselőtársam itt az 5. cikelyt emlegette. Nos, nem egy kívülálló ország vagyunk, nem kívülről szemléljük ezt a dolgot, hanem a kollektív védelem mi magunk is vagyunk, és attól is függ a kollektív védelem hatékonysága, hogy Magyarország hadereje milyen állapotban van. A katonáink rendelkezhetnek kiváló képességekkel, hihetetlen elhivatottsággal - ami így is van, és látszik is, hiszen nagyon sokan megmaradtak még a nehéz körülmények ellenére is a Magyar Honvédség állományában -, de ez mind-mind elvész, és megvan az esély arra, hogy ez a tudás, ez a tapasztalat, ez a hivatástudat elvész akkor, ha nincsenek meg azok az eszközök, amelyekkel ők dolgozni tudnak. A missziók egyébként terepet biztosítanak ahhoz, hogy leg-

többször modernebb felszereléssel tudnak ott szolgálatot teljesíteni.

Nagyon fontosnak tartom, hogy amikor ők hazatérnek a misszióból, akkor meglegyen a helyük a Magyar Honvédségben. Biztos vagyok benne, hogy megvan az a törekvés, hogy a visszatérő katonák a leginkább tudják hasznosítani a megszerzett tapasztalatokat, be tudják építeni a tevékenységükbe, hogy ez a tapasztalat lehetőleg ne elmúljon, hanem fenntartható legyen Magyarországon a működés közben is, és ne csak akkor, amikor az adott állomány tagja esetleg visszatér egy misszióba, ugyanis nagyon sokan vesznek többször is részt ezekben.

Mi biztosítaná azt, hogy meglegyenek a megfelelő technikai eszközök? Pénz, pénz, pénz. Ezt ismételtgethetjük, és sokszor hallottuk is már. Sajnos tény, hogy több mint 250 milliárd forinttal csökkent a Magyar Honvédség költségvetése az elmúlt öt évben.

(11.00)

Egyébként lehet azt mondani, mert már többször hallottam kormánypárti képviselőktől, és ténykérdés, hogy egész Európában csökkentek a védelmi kiadások, és a megváltozott biztonságpolitikai környezet nem ideális állapotban érte Európát a védelmi kiadások és állapot tekintetében, de az is biztos, hogy nem mindegy, hogy egy ekkora forráselvonás, egy ilyen anyagi leépítés milyen állapotban ér egy haderőt. Európa nyugati országaiban, amennyiben költségcsökkentésről beszélünk, akkor ott valószínűleg nem a 30-40 éve már szolgálatban lévő és rendszerben lévő technikai eszközökről van szó. Akkor, amikor náluk esetlegesen nő az amortizáció, nem gyanítom, hogy a Magyarországon tavaly aktuális, hiszen ez a zárszámadásból derült ki, 28 százalék körüli értéken állna náluk az amortizáció. Tehát azzal érvelni, ha ez felmerülne, hogy egész Európa-szerte csökkentek a védelmi kiadások, azt gondolom, ennyiből nem lenne helyénvaló.

A másik dolog, ami kapcsolódik egyébként ehhez, a helikopter-beszerzés. Szeretném ezt még egyszer hangsúlyozni, hiszen nem szabad veszni hagyni ezt a képességet. Nemcsak azért, hogy ne legyen egy újabb képesség, amit veszni hagyunk vagy hogy a kormányzat, hanem azért sem, mert a szállító helikopterek rendkívül fontos feladatokat látnak el, civil feladatokat, katasztrófavédelmi feladatokat is ellátanak. Ez abszolút égető kérdés.

Miniszter úr többször említette ezt a 172 milliárd forintot. Azt gyanítom, valószínűsítem, ön sem várná, hogy ez egyben látszódjon a költségvetésben, akár általános tartalék, rendkívül tartalék vagy bármilyen címen, hiszen egy hatalmas nagy összeg. Tehát ez tény, hogy nem látszik, ez egy fiktív összeg. Csak az a probléma, hogy ennek még egy része sem látszik. Hiszen beszéltek arról, hogy kiírásra fog kerülni a helikoptertender, és a mai napig nem történt semmi. Másfél éve megy ezzel kapcsolatban a hitegetés. Természetesen ez már azt megelőzően is megoldandó feladat volt, és a kormány ezzel kapcsolatos tétlenségét, azt gondolom, semmi nem tudja indokolni.

Persze ennek a 172 milliárdnak még egy kis szelete sem látszik. Nyilván az, hogy mekkora összegnek kell rendelkezésre állnia, függhet attól, hogy milyen pénzügyi konstrukcióban vásárol Magyarország helikoptereket, de hogy egy részének már látszania kellene, ha ezt ténylegesen megvalósíthatónak gondolják, vagy tényleges politikai szándék, és jól felfogott, az emberek biztonságát szolgáló szándék lenne arra, hogy ezt megvalósítsák, az biztos.

Még egy pillanatra visszatérve a költségvetéshez: említettem azt, hogy 2015-ben még a '14. évihez képest is az előre tervezett GDP arányában meghatározott védelmi kiadás-mérték csökkenést mutat. Ténykérdés, hogy számszakilag, ahogy azt miniszter úr már többször megtette, minimális emelkedés egyébként kimutatható. Csak az nem mindegy véleményem szerint, hogy mi okozza ezt az emelkedést. Hiszen az alapfeladatok ellátására az idei évben mindössze 1,5 milliárd forint pluszforrás áll rendelkezésre a tavalyihoz képest. *(Hende Csaba: Most csökkenésről beszélünk vagy növekedésről?)* Miniszter Úr! Ossza el ezt az összeget, hogy ez mennyiben segíti az alapfeladatok ellátását! Az állami rendezvényszervezés átkerült a Honvédelmi Minisztériumhoz, és ezzel jár 760 millió forint pluszforrás, amit természetesen ennek a feladatnak az ellátását szolgálja. Tehát megint csak nem a honvédség működésére, képességnövekedésére megy ez az összeg.

És hát természetes, hiszen megszoktuk a kormányzati kommunikációt már, hogy az az összeg, ami egyébként a Miniszterelnökségnél egyéb kifizetések címen el van különítve, egyben a rendvédelmi és honvédelmi szakma illetményemelésé, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak béremelése, összességében erre 44 milliárd forint van megjelölve. Úgy gondolom, a honvédség 11-12 milliárd forint körüli összegre számíthat talán ebből. Mi egyébként sérelmeztük a költségvetésnél, hogy ez nem szerepel külön soron, csupán „egyéb kifizetések” címen, és csupán a törvény indokolásában van benne ez a 44 milliárd, hiszen így, ilyenformán garanciát nem látunk a kifizetésre.

De én nagyon bízom benne, hiszen az látszik, hogy most már a kormány is észreveszi azt, hogy milyen nehéz helyzetben van a Magyar Honvédség állománya. Ahogy hallgattam önöket, azt kell mondanom, itt a missziókkal kapcsolatban nagyon sok mindennel egyet kell értenek. Azzal mindenképp, hogy kiváló teljesítményt nyújt az állomány, és ezt itthon igenis értékelni kell. Olyan életutat kell számukra biztosítani, úgy tudom egyébként, hogy ez kidolgozás alatt van, hiszen miniszter úr már többször említette, hogy a béremeléssel egy új életpálya is bevezetésre kerül; tehát olyan életútra van szükség, amely megbecsüli ezt a fajta szolgálatot.

Látjuk azt is, hogy akár az afganisztáni misszióknál nagyon jó teljesítmény van, nagy elismertsége van Magyarországnak a részköltő képességek terén. Ez egy nagyon jó dolog, de azt gondolom, nem szabad erre alapozni. Mindenféleképpen a tényleges fő képességeket nem szabad elhanyagolni, azokat, amelyek az alapfeladatok ellátásához, a Magyarországon

élők biztonságának közvetlen garantálásához szükségesek. Azt gondolom, mindenképpen dicséretes az, hogy sokoldalúak a magyar katonák, és nagyon sok helyzetet meg tudnak oldani. Sajnos a nehéz helyzet is rákényszeríti őket erre, hiszen lehetett hallani ilyen elbeszéléseket, hogy a sajnálatos itthoni nehéz munkakörülmények is arra sarkallják őket, a természetesen meglévő kreativitásukon felül, hogy a létező összes problémás és megoldandó helyzetet nagyon kreatívan meg tudják oldani, úgyhogy mindenféleképpen elismerés jár nekik ezért. A rendőri állományt megint csak szeretném kiemelni a missziókkal kapcsolatban.

Azt szeretnénk látni, hogy a kormány ténylegesen komolyan veszi most már a honvédelem kérdését, hiszen az elmúlt öt év, az a fajta amortizáció, ami bekövetkezett ennek a több száz milliárdos nagyságrendnek az elvonásával, évtizedekre határozhatja meg a Magyar Honvédség működésének, fejlesztésének lehetőségeit. Ezt miniszter úr egyébként nagyon jól tudja. Látom, hogy helyesel erre. *(Hende Csaba a fejét rázza: Nem.)* Nekem úgy tűnt, reméltem, hogy jól látom. *(Hende Csaba: Oh, nem.)* Tehát a béremelés mindenféleképpen pozitív dolog, az valósuljon is meg.

A helikoptertender kiírása pedig most már tényleg nem tűr halasztást. Reméljük, hogy nem egy olyan beszerzést látunk, mint tavaly tavasszal, hogy sikerül három szovjet gépet nagyjából a semmiből megvásárolni, érdekes körülmények között, a nyilvánosság teljes kizárásával, úgy, hogy egyébként pont előtte bizonyította be az orosz cég, hogy nem tartja be a szállítási határidőket. Tehát kérdéses, hogy a szervizelés hogyan lesz megoldva. Nem tudom, a kormány miben gondolkodik a helikoptertendert illetően, de az egészen biztos, hogy égető a feladat, és meg kell oldani. Hiszen nagyon jó dolog a béremelés, de az is tény, hogy ha emellett nem lesz az állománynak mivel repülni, akkor a béremelés sem lesz elegendő ahhoz, hogy hosszú távon bennartsa őket a Magyar Honvédség állományában. Hozzáteszem azt, hogy ezek a katonai eszközök ténylegesen nemcsak elsősorban katonai célra, hanem civil feladatokra, katasztrófahelyzetek elhárítására is mindenféleképpen szükségesek. Köszönöm szépen.

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Igyekszem néhány új szemponttal kiegészíteni az elhangzottakat, persze néhol jobbikos képviselőtársaimat meg kell ismételnem, hiszen jómagam is aláhúznék egy-két olyan általuk elmondott fontos dolgot, amelyek bár lehet, hogy elhangzottak, de mindenképpen érdekesek arra, hogy nyomatékosítsuk őket.

Először is, amiben mindenkivel egyetértünk, azt hiszem, ez lehet egy nemzeti minimum, hogy a Ma-

gyar Honvédségnek, pontosabban a magyar katonáknak azt az áldozatos munkáját, amit elvégeznek nap mint nap, maximálisan tiszteljük, becsüljük. Köszönet jár érte, főleg azért, mert sajnós - és ez főleg a Magyarországon szolgálatot teljesítő katonákra igaz - az anyagi körülmények, amelyek számukra megadattak, nemcsak az elmúlt években, hanem a rendszerváltás után amilyen módon alakultak a jövedelmek, ez mindenképpen egy áldozatos munka a honvédek részéről, hogy ezt ellátják. Természetesen a misszióban valamivel jobb az az anyagi körülmény, amit ők ezért kapnak, de a felelősség és az életük kockáztatása egy olyan ellentételezése ennek, ami kapcsán nem mondhatjuk azt, hogy túl lennének fizetve akkor sem, ha misszióban vállalnak szerepet. Hozzátevé azt is, hogy sok esetben ez az egyetlen út a katonáknak, hogy olyan jövedelemhez jussanak, ami már, mondjuk, alkalmassá teszi őket, hogy félretegyenek vagy a jövőjüket is megalapozzák, de ezt inkább csak egyfajta felvezetésként szerettem volna elmondani.

A miniszter úrhoz egy kérdést intéztem az elmúlt hetekben, amelynek témája az volt, hogy Magyarország törekszik-e vagy miért nem törekszik a NATO-n belüli semlegességre, a NATO-n belüli semleges álláspont felvételére. A miniszter úr azt a választ adta - ez elérhető a parlament honlapján -, hogy számára értelmezhetetlen a NATO-n belüli semlegesség fogalma. Nos, én úgy gondolom, és ha már a mai napon az Országgyűlés előtt tárgyaljuk ezeket a javaslatokat, és ennek kapcsán a NATO-szerepvállalásaink is terítékre kerülnek, akkor néhány szót kell ejteni arról, amit egyébként Gyöngyösi Márton képviselőtársam megtett, hogy mit gondolunk mi NATO-n belüli semlegességről. Ez nem feltétlenül, jelen állapotban nem a NATO-tól való semlegességet jelenti, bár ahogy Gyöngyösi Márton képviselőtársam elmondta, eljőhet egy olyan helyzet, hogy akár a NATO-tagságunk is veszélyt jelenthet, vagy nagyobb veszélyt jelent az országra, mint az abból való kimaradás. Jelen pillanatban még nem feltétlenül tartunk itt, de a jövőben eljőhet egy ilyen helyzet. De attól még, hogy ennek a védelmi szövetségnek a tagjai vagyunk, e szövetségen belül törekedhetünk arra, hogy Magyarország érdekeit és csak a magyar érdekeket tartsuk szem előtt, és ne vegyünk részt feltétlenül minden misszióban, vagy a misszióban való részvételt ahhoz kössük, hogy az Magyarország érdekeit mennyiben segíti elő. És itt az érdekeket nem feltétlenül csak diplomáciai érdekekre lehet szűkíteni. Természetesen az is lehet egy érdek, hogy mi legyünk a jófiúk, vegyünk részt, és akkor megsimogatják a fejünket - ahogy talán Demeter képviselőtársam mondta, hogy mi vagyunk a legjobb részköltők? Ez is persze egy kiváló és nagyon szép elismerés, de mi nem réseket szeretnénk kitölteni, hanem Magyarország határait megvédeni, adott esetben egy támadás esetén. A cél kell tehát először meghatározni, és a NATO-n belül is arra kell törekedni, hogy ezeknek a céloknak megfeleljünk.

Ennek kapcsán tudjuk feltenni a kérdést, hogy Magyarország érdeke egy adott misszióban való

részvétel, avagy nem. Bizony a NATO-n belül is, ahogy akár az Európai Unió belül is vagy bármilyen nemzetközi szervezeten vagy szövetségi rendszeren belül bizony lehet egy semlegesebb álláspontot vagy egy élenjáró, a mainstream érdekeknek mindenképpen megfelelő álláspontot felvenni. Erre értjük mi azt, hogy bizony a saját magyar nemzeti érdekeinket a NATO-n belül is máshogy kellene képviselnünk. Természetesen ezzel lehet vitatkozni, de a Jobbiknak attól még ez az álláspontja.

Az is elhangzott, hogy a NATO alapvetően egy védelmi szövetség, de nem úgy működik és nem úgy cselekszik az elmúlt időszakban, ahogy egy védelmi szövetségtől ezt elvárnánk. Mi inkább a védelmi képességekre koncentrálnánk, és itt megint csak Magyarország megvédését kell előtérbe helyezni.

Abban egyet tudok érteni, hogy bizonyos missziókban való részvétel egy jó gyakorlóterep lehet, hiszen a honvédeknek meg kell tanulniuk a honvédelem mesterségét, és nyilvánvalóan ezt kiképzéseken és gyakorlatokon százszázalékosan nem lehet elsajátítani. Tehát lehetnek olyan szituációk, lehetnek olyan nemes célok, nemes missziók, amelyekben való részvételünkkel valóban a magyar honvédek képességét tudjuk növelni. Ez abszolút igaz; talán a honvédelmi miniszter úr fogalmazott úgy korábban, hogy a lóporszagot meg kell hogy érezzék a honvédek. Ebben egyetértünk, de ez nem jelenti azt, hogy minden misszióban élenjáró módon részt kellene vennünk.

Itt hoznék is néhány példát, hogy mire gondolok. Az afganisztáni szerepvállalásról sok szó esett, egyébként talán a legkifejezőbb az, ezt néhány éve itt a parlamentben is felhoztuk, hogy maga Karzai elnök mondta azt, hogy ez egy csúfos kudarc, és hogy a szövetség katonai jelenléte, és az, amit Amerika sikerként értékel, az egy kudarc volt, és nem hozott jólétet az afgán embereknek, csak káoszba taszította az országot. Ezt az az elnök mondta, Karzai elnök, akit egyébként az amerikaiak segítettek hatalomra, és még ő is úgy értékelte, hogy ez nem egy sikertörténet. Akkor tulajdonképpen igazat lehet neki adni; mi sem tartjuk sikertörténetnek, annál is inkább, mert a béke fenntartásához a kivonulás előtt - vagy ugye a kivonulás most tart, naprakészen talán a honvédelmi miniszter úr tudná megmondani, hogy most hány katona tartózkodik ott, de az én információim szerint - 130 ezres haderő volt az, ami még ott tartózkodott a kivonulás megkezdésekor a szövetségesek részről, tehát ebben az afgán haderő nincsen benne, az afgán biztonsági erők létszáma nincsen benne; most ennyi katona kellett ahhoz, hogy a békét, az elhozott demokráciát megvédjék. Miután Amerika is belátta, hogy ki kell vonulni, nem bírják anyagilag, azt találták ki, hogy akkor a NATO-szövetségesek majd anyagilag is támogassák azt, hogy ott a rendet fenn lehessen tartani. Ez Magyarország esetében „csekély” évi 500 ezer dolláros összeget jelent. Három év alatt közel félmilliárd forint az, amit pénzben kifizetünk. Itt szó nincs arról, hogy a magyar honvédek majd trenírozunk, hogy ott tartjuk őket - ez egy pénzügyi teljesítést jelent. Szerintem ezt az összeget

a Magyar Honvédségre is fel lehetett volna használni, sokkal hatékonyabban és sokkal jobban.

Nekem nagyon nehéz megmagyarázni azt, hogy magyar adófizetők forintokból támogatjuk az egyébként ott megteremtett békét és jólétet, mert ha egyébként ezt nem tennék meg, és a NATO-tagországok nem fizetnék ezeket a vaskos összegeket... - nyilván az általuk fizetett összeg, bár nyilvánvalóan Magyarország teljesítőképességéhez képest ezt is soknak tartjuk, de a nagyobb államok ennél sokkal többet raknak a közös kalapba -, ezt szintén nem lehet sikertörténetnek nevezni, hogy konkrétan nekünk kell az afgán erők fenntartását finanszírozni, a magyar államnak. Aki ezt sikernek tartja, sok év missziós hadművelet után, azt hiszem, az távol áll a valóságtól.

Sajnos ugyanez igaz, azt kell mondjam, egy picit a Baltikum védelmére is, mert ez is egy önkéntes felajánlás volt. Honvédelmi miniszter úr mondja el, ha máshogy tudja, hogy milyen nemzetközi szerződésben kényszerítették ránk, hogy ezt a honvédelmet megtegyük, mármint a Baltikum légtérvédelmét. Pont azt a Baltikumot, amely a legkielevezettebb helyzetbe kerülhet világpolitikailag, és pont egy ütközőzóna lehet a NATO és Oroszország konfliktusában. Na, mi most ott vállaltunk légtérvédelmet, ráadásul úgy, hogy ez egy önkéntes vállalás volt; vagy ha ránk kényszerítették, akkor ez egy új információ, és nyilvánvalóan erről nekünk nincs tudomásunk, hogy mi kényszerből látnánk el ezt a feladatot. Nyilván még lehetne sorolni tovább azokat a felajánlásokat, amelyek csupán azért történnek meg véleményünk szerint, hogy a jófiú képében tetszelegjünk a NATO-vezérkar előtt, de ennél azért felelősségteljesebb védelmi rendszert kellene kialakítanunk.

A svájci példát szeretném felhozni. Persze lehet erre ezt mondani, hogy Svájc egy gazdag állam; hozzáteszem, hogy amikor Svájc a függetlenségét és a semlegességét kimondta és erre az útra lépett, akkor egy nagyon szegény állam volt.

(11.20)

Meg kell nézni a történelmi visszatekintést, meg kell nézni a történelemtankönyveket! Amikor Svájc kitalálta, hogy számára hosszú távon ez lesz a békét és a függetlenséget szavatoló megoldás, akkor bizony Svájc Magyarországnál jóval szegényebb állam volt. Az, hogy így meg tudtak gazdagodni, talán pont annak köszönhető, hogy ki tudtak maradni a világháborúból, és a béke szigetévé tudtak válni. No igen, de kellett ehhez egy több százezres haderő, egy sorkatonai haderő is, ami bármikor bevethető, akár néhány órán belül.

Egyébként - csak hogy egy egyszerű példát mondjak - Svájcban egy magánházat sem engedélyeznek addig felépíteni, amíg a tervekben nem szerepel, és nem építenek egy bunkert alá, és minden épületnél ezt elvárják a mai napig, és mindenkinek - nem csak legenda, ez tény -, miután megtörtént a kiképzése, akkor a fegyverét vinnie kell, megfelelő módon ott-hon kell tartania, megvan a bevonulási terv. Svájc

védelmére készültek fel, nem egy támadó módon, de a lényeg az, hogy Svájcot el lehetne foglalni, de csak olyan veszteségek árán, még egy nagyhatalomnak is olyan veszteség árán, ami nem feltétlenül érné meg. A svájciaknak tökéletesen megtérült ez a gondolkodás anyagilag is, hiszen láthatjuk, hogy hol tartanak, és meggyőződésem, hogy hozzátartozik ez is. Ráadásul évente lögyakorlaton kell részt vennie mindenkinek, és ha nem megfelelő módon teljesítenek, akkor a bankárt is 2-3 napos továbbképzésre beutalják bizony, és nemcsak hogy hármát-négyet löni kell, hanem a megfelelő pontszámot is el kell érni ezeken a lövészeteken. Ezt egyébként a svájciak mondták el, nem légből kapott, mint egyféle misztifikált legendáról beszélünk.

Felhívnam még egy történelmi példára a figyelmet. Ha a magyar történelem nem jelentene kellő tanulságot arra, hogy miért kell önállóan, a magyar határok védelmére megfelelő honvédséget fenntartanunk, mert sajnos jelen pillanatban, azt kell mondjam, néhány óráig tudnánk egy támadással szemben a magyar határokat megvédeni, és nem úgy, mint a svájciak, akik egy támadó hadsereg irányában komoly veszteségeket tudnának előidézni. Magyarországon ez nem állna fenn, arra várhatnánk, hogy az amerikaiak megérkezzenek. Szokták erre azt mondani, hogy ha egy országnak nincs hadserege, akkor gyorsan kap majd egyet a szomszédjaitól.

De hogy a történelmi példát, amit ígértem, elmondjam, nézzék meg, mi volt a finn-szovjet háborúban. Egy nagyon hasonló, világpolitikailag nagyon hasonló helyzet volt, amikor a Népszövetség mindegyikére, és a nagyhatalmak Népszövetségben való egyesülése a békét próbálta garantálni, és Finnország hitt abban, hogy őt meg fogják védeni, ha egy agresszió áldozata lesz. Nem is készültek háborúra, azokat a felvetéseket, amik a honvédség fejlesztését és a finn parlamentben a '30-as években a finn haderő fejlesztését célozták, lesöpörték, azt mondták, hogy itt van a Népszövetség, és minket nem fognak megtámadni, vagy ha megtámadnának, akkor majd segítenek minket skandináv barátaink, vagy a Népszövetség megsegít, ezek voltak a pacifista gondolatok. Nos, ezt a szovjet támadás teljesen megváltoztatta, amit '39-40-ben a téli hadjáratban láthattunk. Az az agresszió példa nélküli, és ráadásul nem is csak a honvédelmi része - mert ez is megérne egy misét -, hanem ahogy a nagyhatalmak ehhez viszonyultak. Természetesen elítélte a Népszövetség, de semmiféle segítséget nem küldtek, nemhogy hivatalos segítséget, hanem még az önkénteseket is akadályozták, hogy odaérjenek a finn frontra és segítsék a szovjetek elleni harcban Finnországot. Nagyon érdekes, hogy a skandináv államok tartózkodtak a népszövetségi szavazáson, amikor a Szovjetunió elítéléséről kellett volna dönteni és a Népszövetségből való kizárásáról.

A mai helyzet gyakorlatilag alig változott azóta. Hiszünk abban, hogy egyrészt minket soha senki nem fog megtámadni - legyen így -, de nem készülünk fel, hogy önerőből meg tudjuk-e magunkat védeni. A finnek megtanulták a példát a téli hadjáratban, rájöttek, hogy csak magukra számíthatnak,

sajnos még északi testvéreikre sem. Hozzáteszem, hogy Magyarország nyújtotta az egyik legjelentősebb segítséget Teleki Pál vezetésével. Magyarország volt az egyetlen, szinte az egyetlen, aki szervezett haderőt küldött és nem csak az önkénteseket nagy nehezen eljuttatta, sok helyen még az önkénteseket is gátolták, hogy eljussanak. Tehát a magyar honvédeknek akkor is helyén volt a szívkük, és a magyar kormánzatnak akkor is helyén volt a szíve. Mi azt szeretnénk, hogy ez a jövőben is így legyen. Finnország megtanulta a példát, tudomásom szerint olyan haderővel bírnak azóta, amely leszámolt azokkal az illúziókkal, hogy őket bárki megvédené.

Azt szeretnénk, ha a jövőben Magyarország is erre az útra lépne, és NATO-szövetség ide vagy oda, de a Magyar Honvédség önállóan is képes legyen Magyarország határainak a megvédésére. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Staudt képviselő úr. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagy figyelemmel hallgattam Demeter Márta képviselőtársam fejtegetését a Magyar Honvédség állapotáról, és mindig meghökkent az a szocialista magatartás, hogy úgy képesek egyébként témákról beszélni, mintha éppen most érkeztek volna a Marsról, semmiről nem tehetnek, számukra az időszámítás tegnap kezdődött, de lehet, hogy csak ma reggel. De akkor szeretném képviselőtársamat emlékeztetni arra, hogy a szocialista kormányok hozták azokat a döntéseket, Juhász Ferenc és más szocialista honvédelmi miniszterek vezetésével, ami például azt eredményezte, hogy Magyarország a komplett, korszerű lánctalpas csapatszállító eszközeit leszerelte, eladta, elvesztegette. Ezeket az eszközöket egyébként az akkori pénzügyminiszter, Veres János nyírbátori haverja bontotta szét. Hol vannak a 30-as önjáró tarackok, ön szerint? Nem önök adták el őket? Nem önök szerelték le őket, hogy a Magyar Honvédségnek lényegében megszüntették a távoli tűzérősségképességét, és csak mutatóban vannak ilyen eszközök?

A harcokcsijainkat kinek a döntése alapján szedték szét? Az önök döntése alapján. És utána közli, hogy fantasztikus, hogy a Magyar Honvédséget milyen elképesztően meggyengített állapotban érte a világgazdasági válság 2008-ben. Hát hogyne! Azért, mert egyébként egy olyan-amilyen katonai doktrína alapján egy sor képességtől egész egyszerűen megfosztották a Magyar Honvédséget. Tehát ebben az önök felelőssége teljesen egyetemleges.

Aztán közölték, hogy 2010-14 között a GDP-arányos honvédelmi kiadások milyen alacsonyok voltak - igaz. Előtte önök voltak kedvesek tönkretenni az ország gazdaságát 2008-2010 között, úgy, hogy 2010-ben az ország a közvetlen gazdasági összeomlás előtt állt, olyan költségvetési hiányokat produkáltak, és a GDP folyamatosan, 2006-tól minden évben csökkent; egyébként hozzáteszem, a honvédelmi

kiadások is csökkentek. Talán ön lehet, hogy nem emlékszik rá, hadd idézzem a figyelmébe az akkori szocialista miniszterelnöknek később kiszivárgott szavait: költségvetési trükkök százai, amikről nektek nem kell tudni - mondta ezt a saját bűntársainak, a szocialista frakció tagjainak. Talán ön biztos nem volt ott akkor, mert emlékeim szerint csak '14-ben kezdte a parlamenti pályafutását, de a helyzet a következő.

A honvédelmi költségvetésben is benne voltak a költségvetési trükkök százai. Természetesen el lehet számolni egyébként az akkor kordévedzmenyes nyugdíjba vonult katonák nyugdíjkifizetését honvédelmi kiadásként, de azt egész egyszerűen be lehet látni, hogy azért, mert a nyugdíjas katonák nyugdíjkiadásait beleszámolják a honvédelmi kiadásokba, attól még a Magyar Honvédség bármifajta képessége nem sokat nő, sőt. Hozzáteszem, hogy ezekkel a trükkökkel együtt is csökkent folyamatosan a honvédelmi költségvetés, ráadásul úgy, hogy GDP-arányosan még nagyobb volt a csökkenés, hiszen a GDP is folyamatosan csökkent. Ehhez képest számon kérték azt a mostani kormánytól, hogy milyen állapotban érte a világgazdasági válság meg a terrorkihívás a Magyar Honvédséget, az minimum tudatlanság - inkább most nem is mondok erősebb jelzőket -, de erről nem lehet elfeledkezni. Önök leszerelték a Magyar Honvédséget egy olyan katonai doktrína alapján, amit önök számoltak ki. Az egésznek a legnagyobb haszonélvezője Veres János vállalkozó haverja volt Nyírbátorban, aki ezeket az eszközöket leszerelte meg szétszedte, majd ezek után rácsodálkoznak a világra, hogy hol vannak itt a különböző képességek.

Staudt képviselő úrnak csak annyit szeretnék mondani, hogy a történelmi analógiákkal nagyon óvatosan kell bánni. Ha ön a mai nemzetközi európai biztonsági helyzetet a második világháborút közvetlen megelőzővel hasonlítja össze, és azt mondja, hogy ez nagy hasonlóságot mutat, akkor azt kell mondjam, hogy frissítse fel a történelmi emlékezetét.

(11.30)

Hadd emlékeztessenem önt arra, hogy közvetlenül a második világháború előtti európai biztonsági helyzetre egy rendkívül kiélezett francia-angol-német szembenállás volt jellemző, rendkívül kiélezett. Hadd emlékeztessenem arra, hogy akkor konkrétan volt egy olyan ország, hogy Szovjetunió, most nincsen. Még a magyar államnak is ebben az értelemben teljesen más volt a helyzete, nem léteztek azok a katonai szövetségek, amelyek most, és főleg nem létezett az az európai együttműködés, ami most jellemző ránk, hiszen az Európai Unió megalakulásakor is az egyik politikai célkitűzés az volt, hogy olyan helyzetet kell teremteni Európában, amely megpróbálja megszüntetni tartósan a német-francia politikai, katonai szembenállást, és ezt egy együttműködésre fordítja át. Hiszen a Szovjetunió nem önmagában, isteni sugallatra, nem tudom, mire támadta meg Finnországot, hanem nem utolsósorban

annak a náci Németország-kommunista Szovjetunió közötti politikai együttműködésnek a keretében, aminek keretében egyébként Lengyelországot is feldarabolták. Tehát ma annyira gyökeresen más a politikai helyzet, hogy ezek az analógiák semmiképpen sem helytállóak.

Én azt hiszem, hogy ha Magyarország biztonsági érdekeit nézzük, akkor nagyon könnyen belátható, hogy Magyarország biztonságát elsősorban politikai eszközökkel kell biztosítani. Arra berendezkedni, és Svájc analógiáját hozni, amely egy alpesi ország, teljesen és gyökeresen más védelmi potenciállal, képességekkel, lehetőségekkel, ezt párhuzamba állítani Magyarország lehetőségeivel, ez megint rendkívül megtévesztő, és inkább ez csak azok számára lehet egy picit is hiteles, akik még nem látták Európa domborzati térképét. Meg nem ismerik Magyarországot jelenlegi határait, és nem ismerik Svájc jelenlegi határait. Meg nem is kell azt tudni egyébként, hogy Svájc semlegességét sem önmagában a magas hegyek meg a kitűnő svájci katonai potenciál biztosítja, hanem az a nemzetközi politikai közmegegyezés, amiben az összes létező nagyhatalom egyébként Svájc biztonságát és semlegességét garantálja. Megjegyzem, Svájc semlegességét a második világháború idején sem a fantasztikusan elrettentő svájci haderő biztosította, hanem az a megegyezés, hogy mind Németország, mind Franciaország garantálta Svájc semlegességét.

De még egyszer mondom, ha valaki abban gondolkodik, hogy Magyarország biztonságát elsősorban a katonai képességek - mondom, elsősorban - növelésével kell garantálni, és a Magyar Honvédséget képessé kell tenni arra, hogy Magyarország határait önmagában is biztosítsa, ez olyan költségekkel jár, amely Magyarország számára egyszerűen biztosíthatatlan.

Ezért mondjuk mi azt, hogy tetszik, nem tetszik, egy csomó szövetségesünkkel van különböző vitás kérdésünk, ezeket lehet rendezni, de ettől függetlenül Magyarország biztonságát ma politikai eszközökkel lehet garantálni. Ez pedig nem más, mint Magyarország NATO-tagsága. Ez sem biztosíték mindenre természetesen, ezért kell a honvédséget tartani, ezért kell a honvédség különböző képességeit fejleszteni. De ha a Jobbik valóban azt mondja, hogy lépünk ki a NATO-ból, és a Magyar Honvédség fejlesztésével biztosítsuk Magyarország biztonságát, akkor tessenek már megszámolni, hogy hány katona kell ehhez, meg milyen költségvetés. Azonnal vissza kell állítani a sorkötelezettséget, azonnal több száz ezres hadsereget kell tartani, olyan eszközökkel, amelyek képessé teszik az országot arra, hogy... - egy ilyen földrajzi adottságú országot, egyáltalán nem is tudom, hogy ki gondolja azt, hogy ezt milyen erővel lehet biztosítani. Mindenesetre, amit önök állítanak, annak a következményei beláthatatlanok.

Ezért a Fidesz messzemenőig támogatja azt, hogy Magyarország biztonságát a NATO-tagságunk garantálja elsősorban, és Magyarország NATO-kötelezettségeinek maximálisan eleget kell tenni. Ez valójában a magyar emberek biztonsági érdeke, ezért lehet vitatni azt, hogy lesz-e valaha Afganisztánban

béke, meg azt is el lehet mondani, hogy egyébként azokat a tálibokat, akik ellen most a biztonságot meg a nyugalmat kell Afganisztánban biztosítani, azokat az amerikaiak képezték ki, pontosan a szovjetek ellen, tehát igazából saját maguknak sikerült a fejükre gyújtani Afganisztánt - ezt mind el lehet mondani. De hogy a magyar biztonságot, a nemzetbiztonságot, a nyugalmat a NATO kötelékén belül és a nemzetközi kötelezettségeknek eleget téve kell biztosítani, ez szerintem megkérdőjelezhetetlen. Ezért a Fidesz messzemenőig támogatja ezt. És nagyon megértjük a nemzeti romantikus elképzeléseket, hogy az milyen volt, amikor pro patria et libertate, és a kuruc szabadcsapatok a labancokat küzdötték le. *(Gyöngyösi Márton: Akkor is megvolt ez az ellentét így. - Dr. Staudt Gábor: Akkor is voltak labancok.)* Megjegyzem, az sem sikerült egyébként, biztos észrevették.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő kérésére öt perc szünetet tartunk.

(Szünet: 11.36-11.40)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Schmuck Erzsébet és Földi László)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Bár Kósa képviselőtársamat nem látom, neki szeretnék válaszolni. Egyrészt: ha önök úgy gondolják, hogy a szocialista kormányok kvázi hazaárulással felérő módon elherdálták a honvédség vagyonát, akkor hol vannak a büntetőeljárások? Hol vannak a feljelentések, amelyekből elítélések is születettek volna vagy kellett volna születniük? Ezzel egyetértünk. Tehát ez akkor hazaárulással ér fel, amit csináltak. Nem látjuk az elszámoltatást. Beszélni könnyű, cselekedni, úgy tűnik, már nehezebb.

Igen, Svájc akkor is jó példa, ha más a domborzati viszonya. De azért attól még, hogy jelen pillanatban nem hegyekkel vagyunk körbevéve, attól még ne tegyük fel a kezünket, attól még a 600 ezres svájci haderő és a 3-5 ezres magyar, valódi honvédségi haderő azért még összehasonlíthatatlanul nagy távolságra van egymástól. *(Kósa Lajos belép az ülésérembe.)* Tehát attól még fejleszteniünk kell a honvédséget, hogy nincsenek ugyanolyan diplomáciai vagy ugyanolyan domborzati viszonyaink, mint Svájcnak.

Kósa képviselőtársamnak azt is el kell mondanom, hogy '39-ig a finnek vagy a finnek jó része pont ugyanazt mondta, mint ön, egyrészt, hogy egy nagy szövetség a védelem garanciája, nem kell költeni rá, nem is tudunk, kis ország vagyunk, a Szovjetunió úgyse fog megindulni, de ha megindul, akkor már úgyse tudunk mit csinálni, majd más megvéd minket. Ugyanez elhangzott a finn parlamentben a '30-

as évek végén. Persze, a történelem pofonjai rádöbentették őket, és egyébként a finnek is egy nyitott állam, nézze meg, túl sok hegy a Szovjetunió felé akkor nem volt, sőt inkább hómezők.

Még egyet azért hadd mondjak el: ha ön azt mondja, hogy Magyarország megvédéséhez több százezer katonára van szükség, akkor az amerikaiak majd ideküldik azt a több százezer katonát, ha minket támadás ér? Mert ha jól értem, akkor ebben bízunk. Márpedig, ha ebben bízunk, akkor azt hiszem, nagyon fogunk csalódní, ha egyszer erre sor kerülne. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy visszatért a terembe Kósa elnök úr, mert azért nézzük csak meg, mert nem tudom, hogy mire gondol ön 2010 előtt mint rombolás. A pápai bázisrepülőter fejlesztésére, arra, hogy odament a nehéz-légiszállító ezred, és létrejöhett ez a képesség Magyarországon? Vagy a kecskeméti repülőter fejlesztésére gondol? Netán a laktanyarekonstrukciós programra gondol? Amiből egyébként a legmodernebb laktanyát sikerült átadni a TEK-nek térítésmentesen - ezt egyébként hozzáteszem -, a Maléter Pál laktanyát; ehhez külön gratulálok egyébként a kormánynak. Vagy pedig arra gondol, hogy mondjuk, a Gripeneket NATO-kompatibilissé kellett tenni, és sikerült is, miután sikerült úgy beszerezni ezeket, hogy nem voltak NATO-kompatibilisek? Vagy a gépjármű-beszerzési programra gondol? Vagy pedig a fejlesztésekre gondol, amiket egyébként maga a kormány el szokott mondani nagyon sokszor, hogy egyébként a drónok is ennek a kormánynak az érdeme; azt érdemes megnézni, hogy mikor indultak el ezek a fejlesztések. De azt gondolom, hogy egyébként minden kormánynak feladata a maximumot hozzátenni.

Annyiban sem érheti szó a ház elejét, hogy - nem volt túlfinanszírozva soha a honvédség Magyarországon, azt gondolom, ez így van, de - soha a GDP 1 százaléka alá nem csökkent a Magyar Honvédség költségvetése. Ez az az összeg, ami minimum szükséges lenne ahhoz, hogy egyáltalán a működőképesség fenntartása működhessen.

Azt is kifogásoltam a költségvetésben, hogy hiába számszakilag nagyon minimális emelkedés kimutatható, de azt ígérték, hogy a GDP 0,1 százalékaival emelkedni fog 2016-tól a honvédség költségvetése. Ezt a walesi csúcs után előrehozták 2015-re. Nincs meg a 0,1 százalék!

Én meg azt gondolom rombolásnak, amit a költségvetéssel műveltek az elmúlt öt évben, és többek között azt, hogy olyan embereket, akik végigszolgálták az életüket, megfosztották a nyugdíjas státusuktól, és ezzel megalázták őket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás

lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak, Fidesz.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azért akkor tényleg hadd emlékezzem képviselőtársamat arra, hogy amikor 2010-ben a Fidesz elkezdte kormányozni az országot, Magyarország az összes nemzetközi hitelminősítő szerint olyan vagy ahhoz nagyon közeli állapotban volt, mint Görögország, óriási, a GDP több mint 4 százalékát kitevő, olyan költségvetési lyukkal, amit egyébként önök be se építettek a költségvetésbe, így kozmetikázzván a számokat, folyamatosan, akkor már öt éve zsugorodó gazdasággal, egy finanszírozhatatlan nyugdíjrendszerrel, és egyébként olyan kötelezettségszegési eljárásnak volt kitéve az ország az önök kormányzása alatt végig, meg túlzottdeficit-eljárásnak volt kitéve az ország, amit egyébként ennek a kormánynak köszönhetően és ennek a közös erőfeszítésnek köszönhetően lehetett elhárítani.

Ha ön ezt rombolásnak hívja, akkor értem, hogy a szocialistáknak a 2002 és 2010 közötti kormányzása az önök szempontjából miért országépítés, mert akkor önök, ha megsemmisítik a rendszereket, azt építésnek fogják fel, ha meg valaki épít, stabilizál, költségvetési egyensúlyt tart, azt meg rombolásnak. Ez nem meglepő, hiszen a szocialista logikától nem áll távol az ilyenfajta gondolkodás. Emlékezzünk rá, a szocialista demokrácia azt jelenti, hogy diktatúra van, a szocialista erkölcs azt jelenti, hogy teljes morális züllés van, a szocialista morál azt jelenti, hogy amorális uralkodik a társadalomban, a szocialista munka azt jelenti, hogy nem dolgozik senki s a többi. Tehát ez nem áll távol az önök gondolkodásától, vagy korábban nem állt távol. De egy kétségtelen: a honvédség számos képességének a leépítésében egyébként az önök kormányzása perdöntő szerepet játszott.

Amúgy pedig az kétségtelen, elismerendő, hogy bizonyos, például a nehéz-légiszállító járművek fogadására alkalmassá tett repülőterek fontos NATO-kompatibilis képességet jelentenek az ország számára, de azért azt ön is biztos tudja, hogy olyan sok, a Magyar Honvédséghez tartozó nehéz-légiszállító járműnk nincsen. Ezt az amerikaiaknak megcsináltuk egyébként, valóban, de konkrétan nekünk egy darab ilyen eszközünk nincsen, egyetlenegy darab se. Az amerikaiaknak ezt a képességet fejlesztettük. Nem baj, nem bírálom, csak ne tévesszük el, hogy eközben önök a tüzéségünket leépítették, a páncélos erőnket leépítették, a csapatszallító eszközeinket leépítették, mindet, azokat az eszközöket egyébként, amelyeket mind a mai napig használnak korszerűsítve a különböző, egyébként a világ élvonalába tartozó hadseregek.

Ennyit az önök honvédségi politikájáról, miközben egyébként az kétségtelen tény, hogy - még egyszer mondok a költségvetési trükkökkel éltek. Ha mi most azokat a trükköket - hogy is mondjam - kalkuláljuk, amelyeket önök használtak, csak mi nem akarunk használni, akkor egyébként mi is fölé tudjuk tornázni a honvédelmi kiadásunkat a GDP 1 százalé-

kának, csak mi nem akarunk ilyen csalással élni. Hiszen az a napnál világosabb, hogy a kordedvezményes nyugdíjba ment katonáknak a nyugdíjkifizetését a honvédelmi kiadásokból eszközölni és a HM keretében elszámolni, ez költségvetési trükközés. Erről beszélt Gyúrcsány Ferenc annak idején.

Régi vita az, hogy ön bírálja a kordedvezményes nyugdíjrendszer megszüntetését, szerintem ezt nem érdemes újra lefolytatni. Egy biztos: ma a nyugdíjrendszer egységes, és ma nincsenek olyan anomáliák, amelyek az önök kormányzása idején előfordultak, hogy létezett 35 éves korában öregségi nyugdíjba vonult fiatalember egyébként pont a katonaságból.

Én azt gondolom - még egyszer hangsúlyozva - az előterjesztés kapcsán, mert mégiscsak egy előterjesztés van, hogy én kérem a tisztelt Házat, hogy az összes prompt vita dacára fogadja el ezt az előterjesztést, és a magyar parlament szavazzon igennel arra a beszámolóra, ami a magyar katonák külföldi missziós feladatainak az ellátásáról szóló beszámolót jelenti. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, bizottsági elnök úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Harmincperces időkerete van, miniszter úr.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Megvallom, nehéz helyzetben vagyok, nem számítottam arra, hogy egy ennyire szeszélyesen csapongó és bizony színvonalában itt-ott méltatlan vita következik az expozém után, ahol nagyon sok - a költő szavával szólva - meg nem gondolt gondolat is elhangzik, és kétségbe vagyok esve attól, hogy vajon mindez milyen hatást váltott ki a rendkívül színvonalatlan felszólalásokat figyelemmel követő hallgatóságban. *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)*

Engedjék meg, hogy a többórás vita egyes elemeire reagáljak, pusztán azért, hogy a tudatlanságból, tájékozatlanságból vagy éppen szándékos csúsztatásból eredő tévedéseket, legalább a tárgyi tévedéseket helyreigazítsuk, és megadjuk a lehetőséget arra az igen tisztelt hallgatóknak, tévénezőknek, hogy kialakíthassák a maguk álláspontját, és egyáltalán értelmezhessek az itt elhangzottakat.

Gyöngyösi Márton képviselőtársunk felszólalásában sérelmezte, hogy az Országgyűlés nem dönt a mai beszámolóban ismertett katonai küldetésekről, hanem csupán a kormány a döntése után beszámol az Országgyűlésnek.

Szeretném tájékoztatni, tisztelt képviselő úr, hogy ez egyáltalán nem így van. Vannak olyan katonai missziók, amelyekről a kormány dönt, ezek körét

az 1998-ban megalkotott alkotmánymódosítás és ennek nyomán az új Alaptörvény is konzekvensen meghatározza. Ezek a nemzetközi szervezetek által indított katonai misszióink, a NATO-, az ENSZ- és az EU-missziók. Ezekről valóban, a '98-as politikai konszenzus értelmében - akkor az önök pártja még nem létezett - egyhangúlag a kormány kezébe adták a politikai erők a döntést, és az Országgyűlés magának kétharmados többséggel az ezen kívül eső kérdésekben való döntést tartotta fenn. Ilyen például napjainkban az Iszlám Állam elleni küldetésben való esetleges magyar részvétel. Tehát tárgyi tévedésben van a képviselő úr.

A képviselő úr azt mondta, hogy illúziókat kerget vagy nem normális az, aki az 5. cikkelyben, egy papírfecniiben hisz. Meg vagyok döbbenve, képviselő úr. Az 1949-ben Washingtonban létrejött NATO a világtörténelem legsikeresebb katonai szövetsége. Nincs arra példa, hogy ilyen hosszú időn keresztül - hiszen már 66. éve fennáll ez a szövetség - egy katonai szövetség százszázalékos biztonságot tudott volna nyújtani - az emberiség történetében nincs erre példa! - valamennyi tagjának. Mert miről szól a washingtoni szerződés 5. cikkelye? Ez arról szól, tisztelt képviselő úr, hogy a NATO bármelyik tagját, legyen az kicsi, nagy vagy közepes katonai erejű tagállam, amennyiben külső támadás vagy fenyegetés éri, az összes többi tagállam úgy tekinti ezt a támadást, mint ha azt közvetlenül ő maga ellen intézték volna, és gyakorlatilag automatikusan hadba lép az agresszor ellen.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A NATO-nak, mint mondtam, 28 tagállama van, vannak közöttük egészen kicsi és katonai értelemben szerény erejű és kedvezőtlen fekvésű tagállamok is. Gondolhatunk Luxemburgra, amelynek fekvése kedvező, de katonai ereje csekély, vagy Izlandra, amely már egy kicsit rosszabb helyen fekszik, de katonai erővel ugyancsak alig rendelkezik, és mégsem támadta meg senki az elmúlt évtizedekben ezeket az országokat. Azért nem, mert senki nincs abban az erőállapotban ma a világon - tegyük hozzá, hála istennek -, aki a 28 tagállam, benne az Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Franciaország, Németország és persze Magyarország egyesített haderejével merne szembenézni és merne ujjat húzni. Hogy mondhatja ön azt, hogy ez a biztonsági garancia egy papírfecni, képviselő úr? Ez döbbenetes! *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)*

Azt mondja a képviselő úr, hogy az aszimmetrikus hadviselés korában már nem a katonai képességek számítanak. Kérem ezt még tüzetes vizsgálat tárgyává tenni, és javaslom, hogy revidálja az álláspontját. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)*

Azt mondja a képviselő úr, hogy csak egy egypólusú világrendben volna értelme NATO-tagságunknak, többpólusú világrendben az értelmetlen. Fordítva van, képviselő úr. Éppen fordítva van. Mert egy egypólusú világrendben valóban meg lehet azt kér-

dezni, hogy egy ügydöntő hatalom van, ugyan ki fenyegetne minket, hát ugyan minek a katonáskodással foglalkozni; míg ellenben egy többpólusú világrendben - és ebben egyetértek, hogy efelé halad a világ - éppenséggel nagyon is fontos az, hogy egy hazánkhoz hasonló méretű ország azt a teljes körű biztonsági garanciát élvezze, amiről az imént már beszéltem. Tehát amit mond ön, tisztelt képviselő úr, annak éppen az ellenkezője az igaz.

Azt fejtegette itt hosszasan, hogy nem igaz az, hogy minden NATO-tagnak minden akcióban részt kell vennie, éppen ezért át kell értékelni NATO-tagságunkat. Ön nincs tisztában, Gyöngyösi képviselő úr, a NATO döntéshozatali mechanizmusával. Ön összekeveri ezt a Varsói Szerződéssel. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)* A NATO-ban egyetlen tagnak sincs kötelezettsége vagy egyetlen tag irányában sem érvényesül jogi kényszer arra, hogy bármelyik misszióban részt vegyen. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)* Tisztelt Képviselő Úr! A tagállamok a saját döntésük alapján vesznek részt vagy mellőzik a részvételt bizonyos katonai akciókban. Engedje most el nekem mindennek a további részletezését, és engedje meg azt elmondanom, hogy a NATO döntéshozatali mechanizmusa egyébként, amikor döntések születnek, a teljes konszenzuson alapszik. Tehát amikor a NATO mint NATO hoz egy döntést, akkor nem a többségi elv és nem a nagy országok ereje dönt, hanem mindegyik tagállamnak ugyanakkora szava és súlya van. Magyarország soha nem volt még ilyen megbecsült és ennyire egyenlő partner története során egyetlen szövetségi rendszerben sem.

Felteszi ön a kérdést - és ez némileg kapcsolódik Staudt Gábor képviselő úr felvetéseihez -, hogy mibe kerülne a semlegesség. Itt felhózták Svájcot, felhózták Finnországot. Nem akarván megismételni Kósa Lajos képviselőtársunknak, a Honvédelmi és Rendészeti bizottság elnökének e tárgyban már kifejtett álláspontját, szeretném elmondani önnek, hogy készültek ilyen elemzések természetesen. Körülbelül tízszeres honvédelmi költségvetés, többéves kötelező sorkatonai szolgálat, feltehetően a hölgyek számára is - ez lenne körülbelül az ára annak, amiről önök beszélnek.

Ha a Jobbiknak ez az álláspontja, ám hirdesse meg ezt a programot, és szerezzon mellé többséget! Egy dologra szeretném azonban ráirányítani az önök figyelmét, tisztelt jobbikos képviselőtársaink. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)* Mielőtt Magyarország belépett a NATO-ba, egy népszavazást tartottak erről ebben az országban. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)* A résztvevők 85 százaléka szavazott igennel a NATO-tagság mellett, ismerve a NATO-tagságból fakadó kötelezettséget és annak körülményeit is. Tehát nyilvánvalóan fel lehet vetni a NATO-ból való kilépést; ahhoz egy népszavazás kellene.

Az olyan csacskaságokat, hogy NATO-n belüli semlegesség, azt valóban nem tudom értelmezni. Ezt már írásban közöltem egyszer Staudt képviselő úrral; ő most idehozta ezt a kérdést, vett egy nagy levegőt, és ő most elmondja nekünk, hogy milyen is az a NATO-n belüli semlegesség.

(12.00)

Nem sikerült kihüvelyeznem, kihámoznom a szavaiból, tisztelt képviselőtársam. Javaslom, hogy erre majd még tegyen egy-két biztató kísérletet. *(Dr. Staudt Gábor: Megpróbálok, miniszter úr, megpróbálok. Mindenképpen.)*

A jobbikos képviselőtársakra való reakció után engedjék meg, mert időrendben így következett, hogy Demeter Márta képviselő asszonynak válaszoljak röviden. Szeretném megnyugtatóni önt, hogy rendkívüli módon megbecsüljük a missziót megjáró honvédjeinket, hiszen az ő tapasztalatuk, tudásuk, megszerzett gyakorlatuk a legnagyobb kincse ma a Magyar Honvédségnek, és bizony biztosítjuk azt, hogy mindenkinek helye legyen a Magyar Honvédségben, aki misszióból hazatér. Ez már csak azért is így van, mert tagja volt az állománynak, mielőtt kiküldték a misszióba, és értelemszerűen azt a helyet nem töltjük be, amely idő alatt ő külföldön tartózkodik, tehát pro forma is megvan mindenkinek a helye.

A költségvetési kérdésekről. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön helyesen válaszolta azt, hogy a 2008-as pénzügyi világválság egyik pusztító következménye volt az egész katonai szövetségen belül a katonai, honvédelmi költségvetések csökkenése. Ez odavezetett, hogy 2009-13 között több mint 20 százalékkal csökkent a NATO-tagállamok honvédelmi költségvetése. Ez alól a legnagyobb és legerősebb tagállamok sem számítottak kivételnek, ez ugyanúgy igaz a brit, a német, a francia és az amerikai katonai költségvetésre is, és ez a csökkenés érintette a magyar Honvédelmi Minisztérium költségvetését is.

Az már csak hab a tortán, hogy a mintegy 30 milliárd forintos átfutó tételt, ahogy azt Kósa Lajos képviselő úr is elmondta, amely a költségvetés kiegészítő pénzügyi hozzájárulása volt a nyugdíjintézet részére, a nyugdíjbiztosítás felé a kordedvezményes nyugdíjban részesülő katonák számára, ezt korábban szerepeltették a katonai költségvetésben, ennek az átvezetése az Államkincstárhoz egy technikai, könyvelési művelet, és nem jelent valós költségvetés-csökkenést. De ezen túlmenően is egyébként nominális értékben valóban csökkent a magyar költségvetés, ugyanúgy, mint a többi országé. Csak összehasonlítás: ugyanebben az időszakban Oroszország 50 százalékkal növelte a katonai költségvetését.

Na, ez az az ellentmondás, amely a megváltozott biztonsági helyzet és az ukrajnai feszültség tekintetében 2014 szeptemberében arra indította a NATO állam- és kormányfőit, hogy a walesi csúcsértekezletükön politikai nyilatkozatban parancsoljanak megálljt a költségvetés csökkentésének, és tűzzék ki célul azt, hogy tíz éven belül valamennyi tagállam honvédelmi költségvetése érje el vagy legalább közelítse meg a GDP 2, azaz kettő százalékát.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezt követően került sor a nemzeti költségvetések elfogadására a nemzeti parlamentekben. A magyar honvédelmi költségvetésről azt lehet elmondani, hogy a 2014-eshez képest a kiadási főösszegben a költségvetési törvényben szereplő módon 9 milliárd forinttal nőtt a kiadási

főösszeg. Ehhez hozzá kell adni azt a több mint 10 milliárd forintot, amely az ön által is említett 44 milliárd forintból törvény által hamarosan garantáltan - mert a kormány be fogja hozni az életpályákról szóló törvényt -, pótlólagosan az év közepétől biztosításra kerül a Honvédelmi Minisztérium számára. Ez így együttesen mintegy 20, azaz húszmilliárd forint, tisztelt képviselő asszony. Ha ezt a 2014-es kiadási főösszeghez hasonlítja, akkor rá fog jönni, hogy ez majdnem 8,5 százalékos növekedés. És miután nincs infláció, érdemben nincs infláció ma Magyarországon, ez mintegy 8 százalékos reálérték-növekedést jelent.

Hadd tegyek fel most akkor egy költői kérdést, tisztelt képviselő asszony: tudja-e ön azt, hogy a walesi csúcsértekezleten elhatározottakhoz képest hogy alakult az európai NATO-tagállamok 2015-ös honvédelmi költségvetése? Megmondom önnek: jellemzően és szignifikánsan tovább csökkent. Magyarország, igen, Magyarország az, amely a legnagyobb mértékű honvédelmi költségvetés-növelést hajtotta és hajtja végre 2014-hez képest 2015-ben.

A helikopterbeszerzésről röviden annyit, hogy a Honvédelmi Minisztérium elvégezte a szükséges előkészítő munkát, ez a beszerzés szükséges és elengedhetetlen. A tender kiírására akkor kerülhet sor, amikor a kormány a szükséges döntést meghozza és a szükséges forrást hozzárendeli.

Ön azt mondta, hogy 2015-ben csökken GDP-arányosan a ráfordítás. Ez a mondottak szerint nem valós. Ön azt mondta, hogy nem több, mint 1,5 milliárd forint a növekedés. Közel 20 milliárd forint a növekedés, tisztelt képviselő asszony. Csak azért mondom ezt el, nehogy a félrevezető kijelentések és hamis számok megragadjanak.

A jobbikos képviselők közül Staudt Gábor felszólalt ismételt, és felrótta Magyarországnak, a Magyar Honvédségnek és a honvédelmi kormánzatnak egyrészt azt, hogy milyen gyenge a Magyar Honvédség. Ezt sok értelemben, sok hangszeren zenésítették meg meglehetősen félrevezető és felelőtlen módon. Aztán a másik mondatában meg felrótta nekünk azt, hogy hogyan vállalhatjuk a Baltikum légtérének a védelmét és a felügyeletét.

Nincs itt egy pici ellentmondás, tisztelt képviselő úr? Ha egyszer Magyarország a saját légtérének a védelmén és légtérrendészeti ellenőrzésén belül képes arra is, hogy tavaly őszi óta Szlovénia légtérének felügyeletét is ellássa, és idén ősszel pedig négy hónapos időtartamban a három balti állam légtérét is el fogjuk látni, akkor ez azt jelenti, hogy nekünk vannak olyan képességeink, amelyekkel más NATO-tagállamok egyébként nem rendelkeznek. Sem Szlovénia, sem a három balti ország nem tart fenn vadászgépeket és ilyen képességű légierőt. Ők így léptek be a NATO-ba, ennek tudatában vette fel őket a szövetség. Ők más módon, más területeken kompenzálják azt a hiányt. Egyébként az úgynevezett host nation support, a befogadó nemzeti támogatás keretében anyagilag is hozzájárulnak a számukra ezen képességeket és védelmet biztosító országok költségeinek a megtérítéséhez.

Nos, nem tetszelgünk semmiféle jó fiú képében, semmiféle kényszer nincs, nemzeti érdekeink szerint, kizárólag nemzeti érdekeink által vezérelve veszünk részt nemzetközi katonai akciókban.

Kérdést intézett képviselő úr is, hogy hol vannak az előző HM-vezetés elleni felelősségre vonások és feljelentések. Ön elfelejtette, úgy látszik, képviselő úr, hogy több mint száz bűncselekmény miatt magam tettem feljelentést a szerveknél, büntetőeljárásban eljárni képes szervezeteknél. Ezen eljárások közül több már elsőfokú ítélettel zárult le. Emlékeztetnék például arra, hogy a Honvédelmi Minisztérium egyik társaságának a volt ügyvezetőjét 5 év végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték. Nem öröm, hogy ilyen feljelentéseket kellett tenni, de hát 2010-ben, amikor átvettem a minisztérium vezetését, kénytelen voltam egy teljes körű átvilágítást elrendelni, és ennek a mintegy 10 ezer oldalnyi átvilágítási anyagnak az értékelése kapcsán került sor több mint száz bűncselekmény miatt feljelentések megtételére.

(12.10)

Én köszönöm szépen a vitában való aktív részvételüket. Azt sajnálom, hogy a vita egy kicsit elkanyarodott az eredeti tárgytól, és azt is sajnálom, hogy sok téves és félrevezető felszólalás is elhangzott.

Köszönöm szépen még egyszer az aktív részvételt. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom is önöket arról, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előzetesen jelezte, hogy nem kíván a vitában a határozati javaslatokkal kapcsolatban elhangzottakra reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportból Bana Tibor képviselő úr: „Szombathely bombázásának 70. évfordulója” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Sose hidd azt, hogy a háború - bármilyen szükséges vagy indokolt is az - nem bűn.” - Ernest Hemingway. Ez az idézet szerepel a szombathelyi önkormányzat meghívóján, amely a mai, Szombathely bombázásának 70. évfordulója alkalmából tartott megemlékezésre szól. A Jobbik e gondolatokkal teljes mértékben azonosulni tud, hiszen a világban, így a szomszédságunkban zajló sajnálatos események kapcsán is egyértelműen kinyilvánítottuk, hogy a béke pártján állunk.

Nézzük a hetven évvel ezelőtti események történelmi hátterét! 1944. március 19-én a németek megszállták az országot, így minden magyar település potenciális célponttá vált, egész Magyarország hadművelési terület lett. Szombathely az első légitámadást

1944. július 26-án szenvedte el, ekkor még csak a repülőtér volt a célpont. Nagyobb kár nem esett, a bombák nem találták telibe a repteret. 1944 nyarán több hullámban támadták a szombathelyi repülőtér. Az egyik legnagyobb ilyen támadás az augusztus 8-ára virradó éjszaka történt: komoly károk keletkeztek a kifutópályában és a kiszolgáló épületekben, a dolgozókat sem engedték több napig a területre. A lakosságot ért egyik legnagyobb csapás 1944. október 7-én következett be: súlyos találatot kapott a pályaudvar és a szövőgyár, bombák hullottak a Petőfi és a Nádasdy utcára, a Széll Kálmán és a Szent Márton utca keleti részére, valamint az Éhen Gyula térre. A légitámadás következtében 53 szombathelyi halt meg, az áldozatok többsége nő és gyermek volt. A legtöbben a Sas és a Szövő utcában vesztették életüket.

Október 21-én az első csapást a Legáth-ház hátsó traktusa kapta a Fő téren - akkor Erzsébet királyné utca 1. szám -, a következő hullámban kapott az áramszolgáltató generátorállomása. A három hullámból egy a kórházat érte, valamint az Akacs Mihály utcai Oncsa-házakat. Csak itt 19 halott volt. Az utolsó hullám a Pick-telepet érte és Szőlőst, ekkor kapott végzetes találatot a szőlősi Jézus Szíve-templom. 1945 tavaszára azonban enyhült a veszélyérzete a szombathelyieknek, mivel 1944. december 6. óta nem érte légitámadás a várost.

1944 őszére az ország keleti része már szovjet kézen volt, a lakosság egy része, a katonaság és az állami intézmények is nyugatra menekültek. Szombathely lakossága a menekültekkel együtt 1944 márciusában 100 ezer fő körül mozgott. '44 végén és '45 elején megkezdődtek a Nyugat-Dunántúl stratégiai-lag fontos célpontjainak bombázásai, így termelő-hadiipari üzemeké, katonai védelmi állásoké és közlekedési csomópontoké.

E bombázások után Szombathely lakossága már nem tartott attól, hogy további támadások érik a várost, hiszen minden stratégiai célpont elpusztult. Bár a szirénák rendszeresen megszólaltak, a bombázók mindig továbbmentek északnak. 1945. március 4-én Olaszországból azonban amerikai bombázók indultak - vadászgépekkel kiegészülve, összesen 118 gép - Szombathely bombázására. A vasi megyeszékhelyen a szirénák 11 óra 46 perckor szólaltak meg. A bombázók ezután még hosszú ideig köröztek a város felett, majd 12 óra 40 perckor megkezdődött a bombázás.

Maga a támadás mindössze húsz percig tartott, öt hullámban közel 260 tonna bombát dobtak le a városra a gépek. Az első hullám a vasút környékét érte, de találat ért egy elemi iskolát és egy temetőt is. A második hullámban elpusztult többek között egy malom, a rendőrorst és a rendőriskolát súlyos kár érte. A harmadik sorozatban találatot kapott a Kultúrmúzeum, az új víztorony és rengeteg lakóépület. A negyedik hullám a mai Fő tér környékét érte, leomlott a Palace szálló északi szárnya, és megrongálódott a Mezőgazdasági Kamara épülete is. A legrosszabb mégis az ötödik hullám volt: ennek esett áldozatul a székesegyház, a városháza, a Püspökvár és a megyeháza. A Kossuth Lajos utcában egyetlen ház sem maradt épen.

Ez alatt a húsz perc alatt Szombathely 4471 lakóházából 3575 sérült meg, vagyis a lakóházak 80 százaléka. 312 ház teljesen elpusztult, 1028 komoly károkat szenvedett. A legnagyobb tragédia mégis az, hogy az értelmetlen támadásban 303-an vesztették életüket.

A történészek, szakértők szerint a március 4-ei bombatámadásnak nem voltak katonai, stratégiai indokai, a támadók célja a sokat szenvedett polgári lakosság demoralizálása és a bosszú volt. A támadást ma már terrorbombázásnak nevezik. A vasi megyeszékhely az ország ötödik legromosabb városaként érte meg a háború végét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szombathely gyásznapjára emlékezni kötelességünk, a terrorizmus ellen pedig mindig és minden körülmények között küzdenünk kell. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Hende Csaba honvédelmi miniszter úr válaszol.

Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Néhány perccel ezelőtt megszólaltak a légoltalmi szirénák Szombathelyen. Vijjogó hangjuk hetven év után újra gyászba borítja szeretett városunkat.

Szombathelyen az angolszász légierők 1944 nyaratól több légitámadást intéztek. Ennek több oka volt: egyrészt stratégiai célpontnak tekintették a szombathelyi repülőtér, a vasútállomást és a járműjavítót is, de a lakosság morális megtörése is fontossá vált; emlékezzünk rá, hogy Drezdát hasonló tömegpszichológiai okokból érte '45 februárjában pusztító támadás.

A támadás legfőbb oka azonban talán az volt, hogy a nyugatra húzódó front miatt a budapesti minisztériumok, közigazgatási hivatalok és gazdasági szervezetek jelentős része teljes apparátusával Szombathelyre költözött. És mint hallottuk, a menekülő lakossággal együtt 40 ezerről 100 ezerre duzzadt a lakosság; pontosan olyan fenyegetetté vált a mi szeretett városunk, mint amilyen volt Budapest.

A legpusztítóbb, mindössze húsz percig tartó légitámadás 1945. március 4-én, vasárnap fél tizenkettkor, pontosan hetven évvel ezelőtt érte a várost. Az öt hullámban támadó 118 darab amerikai B-24-es bombázó nagyjából 260 tonna bombát dobott le. Amellett, hogy egy sor katonai célpontot találat ért, romba dőlt a város jelentős része. Hallottuk, hogy a lakóházak nagy része is megsérült, és azt is hallottuk már, hogy az ötödik legromosabb várossá váltunk.

A székesegyház sérülésével kapcsolatban azonban az még nem hangzott el, hogy ezzel pótolhatatlan veszteség érte egész hazánkat azzal, hogy Anton Maulbertsch csodálatos freskói is megsemmisültek, és ezt soha többé nem lehet pótolni. Ugyanígy a városházával együtt a városi színház is megsemmisült, és ennek tudhatjuk azt be, hogy Szombathelynek ezt követően vagy ötven évig nem volt színháza.

De legsúlyosabban az elvesztett emberéletek esnek latba. A támadás 303 halálos áldozatot követelt, szekéren szállították a halottakat a Szent Márton utcai temetőbe, illetve az új temetőbe, de mivel nem volt elég koporsó, sokakat közös sírba helyeztek örök nyugalomra. 1944. október 7. és 1945. március 4. között összesen 438-an haltak meg a szombathelyi bombatámadásokban, akik közül 372 polgári személy és menekült volt.

(12.20)

Hét évtizeddel az események után a történészek feladata, hogy feltárják a támadás részleteit, és azt bemutassák. Akár tudatos volt a civil lakosság bombázása, akár - mint egyes legutóbbi kutatások állítják - kommunikációs hiba történt, a végeredményt semmi sem igazolhatja. Nekünk, akiknek az örökségünkhöz hozzátartozik mindaz, ami hetven esztendővel ezelőtt azon a rettenetes napon történt, otthon Szombathelyen és itt az Országgyűlésben az a feladatunk, hogy emlékezzünk. Emlékeznünk kell azokra, akiket elvesztettünk azon a napon. Ugyanakkor gondolnunk kell a túlélőkre, azokra, akik újjáépítették a várost, és a tragédia után újrakezdték az életet. Emlékeznünk kell rájuk, akik között ott vannak a szüleink és a nagyszüleink.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen a gyászórán az Országgyűlés és a kormány Szombathely népével együtt megrendülten fejet hajt a hősök és áldozatok előtt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, és külön köszönöm képviselő úrnak is, hogy megemlékeztek az ártatlan áldozatokról. Valóban úgy van, kötelességünk az ő emléküket megőrizni és értelmetlen halálukra emlékezni.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik-képviselőcsoportból: „Ki állítja meg az áradatot?” címmel Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyar Országgyűlés egy nagyon fontos vitanapot tartott az úgynevezett bevándorlási folyamatokról, jelesül a menekültügyet taglalta igen részletesen, a Magyarországot érintő menekültáradatot, azonban e vitanap lefolytatása óta sem törvényjavaslatot nem láttunk a kormányzó pártok részéről, sem pedig napirenden nem szerepelt a kérdés. Ezért nagyon fontosnak tartunk néhány olyan felvetést közzétenni, amelyek talán segíthetnek abban, hogy végre elinduljanak bizonyosfajta folyamatok.

Amióta a miniszterelnök és pár kormánypárti vezető nagyon helyesen bejelentette, hogy szigorításokra van szükség a menekültkérdésben, nagyszámú rendileg 15 ezer menekült lépte át háborítatlanul a magyar határt, jelesül leginkább úgy, hogy Ásotthalom és Mórahalom térségében besétált Magyarországra, sokszor úgy sétált be, hogy az ott lévő telepített hőkamera - amely hét-nyolc kilométerre el lát - lábánál kirajzolódik az az ösvény, amelyen na-

ponta több száz jövevény érkezik Magyarországra, így az Európai Unió határain belülre is. Látható tehát, hogy a probléma folyamatosan fennáll, bár az utóbbi egy-két hétben ennek a mértéke csökkent, hiszen igen erős rendőri jelenlét tapasztalható szerb oldalon is, és még német határőrök is segítenek szerb oldalon abban, hogy ennek az áradatnak és a ráépülő embercsempész-hálózatnak valamilyen úton-módon kivegyék a szelet a vitorlájából. Ennek az átmeneti eredményei egyébként látszanak is.

Elmondható ugyanakkor, hogy Magyarország irányából - bár nagyon sokszor elmondta itt államtitkári szinten is több személy, hogy a rendőrség integrálta feladatai közé a határvédelmet, de lényegében azt látjuk, hogy - a határaink védtelenül állnak, és a határátkelőhelyeken kívül lényegi ellenőrzést nem látunk. Azt viszont igenis látjuk, hogy a polgári lakosság vegzatúrája szinte folyamatos. Erről Ásotthalom polgármestere, Toroczkai László a szélesebb közvéleményt is rendszeresen tájékoztatja mind a közösségi oldalán, mind pedig a sajtómegjelenésin keresztül. A menekültek és a sajnálatos módon közjűk vegyülő bűnözők ugyanis vegzálják a polgári lakosságot. Nemritkán fordul elő, hogy a hajnali órákban verik az ablakot, hogy hívjanak nekik taxit, adjanak nekik ételt-italt, juttassák el őket Szegedre. Ugyanígy sokszor a polgári lakosság munkába igyekvő tagjai nem férnek fel a helyközi járatra, mert azt menekültek tömegei foglalják el előlük. És hát sajnálatos módon az is kijelenthető, hogy azok a türelmetlen emberek, akik adott esetben több órája hidegben, hóban, fagyban masíroznak Magyarország, így az Európai Unió felé, bizony egyre agresszívakban viselkednek azzal a polgári lakossággal, amelynek a tagjai sokszor már nem mernek biciklire ülni, nem merik a szokásos mindennapi tevékenységüket folytatni, hiszen az életük gyökeresen megváltozott, és sajnálatos módon a hatóságok, bár nagyon sok mindent megpróbáltak a rendelkezésre álló emberi erőforrás-állománnyal, ez mégsem bizonyult elégségesnek.

Éppen ezért a határőrség visszaállítása halaszthatatlan feladat lenne álláspontunk szerint, az ezzel kapcsolatos szakmai kimunkálás pedig pótolhatatlan feladat. Az biztos, hogy az érkező menekülteket három csoportra kell bontani és nagyon élesen elhatárolni a velük kapcsolatos feladatokat. Az első csoportba, ahova egyébként nagyjából 80 százalékot csoportosíthatunk, egyértelműen azok a gazdasági menekültek tartoznak, akik Koszovóból és egyéb olyan térségekből érkeznek, ahol semmi nem indokolja azt, hogy ők üldöztetés elől szaladjanak Magyarországra. Egyszerűen annyi történt, hogy elterjedt közöttük az utóbbi hónapok során, hogy Németország szigorítani kíván a segélyezési politikáján. Ennek egyik eredménye Toroczkai László elmondása szerint, hogy a menekültek jó része a lehető legtöbb gyermekkel és családtaggal indult el még a mínusz 10 meg a mínusz 20 fokban is, tehát sajnálatos módon sokan veszélyeztették a gyermekeik életét. A helyi mezőőrök, Toroczkai Lászlóék óvták meg sok gyermek életét azáltal, hogy megmentették őket a kihűléstől, de sajnálatos módon haláleset is történt

szilveszter környékén a menekültek körében, amit nyilvánvaló módon nem kívánhat egyikünk sem.

A második csoportba tartoznak azok, akik valódi üldöztetés elől menekülnek, mondjuk, Szíriából érkező keresztény emberek, akik számára Magyarország minden segítséget meg kell hogy adjon. Szerencsére ők egy nagyon kis csoportot képviselnek, egy 8-16 százalék közötti csoportot. A harmadik nagy csoportba pedig azok tartoznak, akik az iszlám törvénykezés elől kimondottan a liberalizmus és az úgynevezett liberális áldások kedvéért érkeztek Európában. Elmondásuk szerint többen Magyarországon is szívesen letelepednének.

Tehát látható, hogy Magyarországon a határőrség visszaállítása és a menekültkérdés rendezése haladéktalan beavatkozást igényelne. Adódik tehát a kérdés, hogy Magyarország Kormánya az Unió illetékes szerveivel tárgyalóasztalhoz ült-e már, ha igen,

akkor vannak-e eredményei. Nyilvánvaló módon egy írásbeli tájékoztatást elvárunk ebben a kérdésben. De akkor is el kell mondani, hogy határaink őrizete nélkül Magyarország szuverenitása nem védhető meg százszázalékos biztonsággal. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm mai napi munkájukat, köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, köszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját.

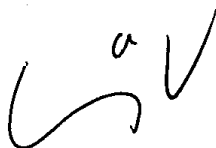
Holnap reggel 9 órakor folytatjuk munkánkat. Az ülésnapot bezárom, mindenkinek jó utat kívánok. Viszontlátásra!

(Az ülésnap 12 óra 27 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)